
POVESTEA DIN PALAT
NUMĂRUL I
2024

PALATUL COPIILOR CRAIOVA
INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN DOLJ

POVESTEA DIN PALAT

POVESTEA DIN PALAT

Revistă caleidoscop editată de Palatul Copiilor Craiova în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Dolj

Prof. Eugenia PASCU – *Director fondator*
Prof. Aurora IONAȘCU– *Redactor-șef*
Prof. Andreea Elena POPA – *Redactor-șef adjunct*
Prof. dr. Camelia Mihaela ZAMFIR – *Secretar general de redacție*

Colegiul de redacție
Prof. Lorena Maria BÂRCU
Prof. Valentin BOBOC
Prof. Daniela Aurora CALAFETEANU
Prof. dr. Felicia Elena CĂLMUC
Prof. Ioana FLUERAȘU
Prof. Adriana Nicoleta GAVRILĂ
Prof. Daniela IANCU
Prof. Cristina Silvia MORARI
Prof. dr. Oana MITRIA
Prof. dr. Mariana Cristina OCHEȘEL
Prof. Claudia Paulina RĂDULESCU
Prof. Iuliana Lucia SANDA
Prof. Mihaela Roxana TERHECI

Alessia Ștefania DINCĂ, clasa a V-a
Alexia DOBRESCU, clasa a VII-a
Natalia IANCULUI, clasa a V-a
Raisa Maria JEGA, clasa a VII-a
Bianca NICOLAE, clasa a X-a
Andreea Alexia OLTEANU, clasa a VII-a
Carina VESELU, clasa a VII-a

Conceptul grafic
Prof. Valentin BOBOC
Prof. Ioana FLUERAȘU

Coordonare DTP
Prof. Claudia Paulina RĂDULESCU

Apare bianual

Corespondența editorială se poate trimite la adresa:pccraiova@gmail.com

Prof. Eugenia PASCU

Director Palatul Copiilor Craiova

Cuvânt înainte

„Povestea din Palat" este, de fapt, a fiecărui copil care vine azi la noi și care, devenind mâine adult, își va aminti de noi. Este povestea fiecărui cerc și a fiecărui profesor dedicat și responsabil, a fiecărui rezultat și premiu obținut prin muncă și sacrificiu. Orice loc, orice om are o poveste. Noi, aici, suntem o poveste care merită să fie spusă. Și așa s-a născut conceptul revistei noastre.

România de mâine este România tinerilor care fac performanțe în toate domeniile de activitate, fie că vorbim de robotică, sau de inginerie, matematică, arte, limbi străine, sport, etc, care muncesc cu eficiență în direcția prosperității personale și colective. Este România tinerilor care trăiesc liber într-o societate democratică, construită pe fundamentul unor principii europene solide.

Palatul Copiilor Craiova și structurile acestuia oferă elevilor din județul Dolj toate condițiile necesare unei educații nonformale, o completare, dar și o creștere a educației primite în școala formală, având în acest sens atât o bază materială solidă, cât și resurse umane, cadre didactice foarte bine pregătite, dedicate actului pedagogic. Elevii noștri găsesc aici un spațiu de siguranță, de integrare, indiferent de originea etnică, socială, religioasă, culturală. Suntem diferiți, dar unitari, având aceleași valori și principii europene. Oferta educațională, extrem de diversificată, este constituită din cercuri și răspunde tuturor nevoilor copiilor, dar și dorinței

părinților de a descoperi de timpuriu vocația și talentele acestora, și ulterior de a-i sprijini pe tot parcursul formării lor.

Aici, la Palatul Copiilor Craiova, noi suntem o echipă de cadre didactice responsabile, care conștientizează pe deplin rolul pe care și l-au asumat în educația și devenirea generațiilor de mâine. Țara prosperă, sigură și democratică de mâine se sădește astăzi, prin ceea ce noi oferim copiilor noștri, și știm că este de datoria noastră să fim pentru ei modele, repere morale.

Prof. Aurora IONAȘCU

La pas prin Palat

În biblioteca mamei răsfoiesc mereu cărți cu coperți vechi și albume cu fotografii îngălbenite de timp. Îmi place să le privesc ore în șir și să mă întorc în momentele importante trăite în copilărie alături de familia mea. La fel de mult îmi place să mă uit peste fotografiile mele de când eram elevă. Am fost o elevă cuminte. Cu mici rătăciri ale vârstei, firește. Am învățat bine și mi-am respectat dascălii, așa cum m-au învățat părinții. Cartea era pe primul loc în viața mea. Și nu doar a mea, ci a trei sferturi dintre colegii mei de generație. Nu îndrăzneam să nu învăț și să nu iau mereu note mari. Pentru că deviza în casă era „Ai carte, ai parte!”.

Printre numeroasele fotografii mă opresc asupra uneia. Mă revăd îmbrăcată într-o uniformă albastră, cu cordeluță pe cap și pampoane albe, în fața Casei Pionierilor și Șoimilor Patriei. Generațiile tinere, care s-au născut după perioada comunistă, nu știu probabil ce este Casa Pionierilor și Șoimilor Patriei. Este un fel de înaintaș al Palatului Copiilor de azi. Și cum nimic nu ar exista astăzi fără predecesori, fără valorile construite înainte de noi, nu putem să nu ne întoarcem în timp cu recunoștință față de trecut, față de dascălii și formatorii noștri, așa cum generațiile viitoare, la rândul, lor își vor fundamenta învățătura pe ceea ce noi construim chiar în acest moment. Dincolo de propaganda politică din vremea comunistă, la Casa Pionierilor și Șoimilor Patriei se formau adevărate talente în orice domeniu de activitate. Eu, personal, sunt un rezultat al educației cu dragoste oferite de dascălii mei atât în activitățile școlare, cât și în cele extrașcolare. Astăzi sunt profesoară, scriitoare și traducătoare. Și îmi place mult munca mea. Mă simt împlinită să pot oferi, așa cum și mie mi s-a oferit. Palatul Copiilor continuă azi

tradiția orașului Craiovei de a oferi copiilor o educație de înalt nivel, de a face performanță cu elevii care îi calcă pragul.

Cum treci de bariera de la intrare pătrunzi într-o curte largă, plină de verdeață și bănci pe care te poți așeza liniștit, așteptându-ți copilul să iasă de la cercul preferat. Cum intri, în clădirea din stânga, cobori treptele la subsol și auzi sunete armonioase de pian. Acolo, la cercul de muzică ușoară, copiii învață să-și cultive talentul și să devină artiși de excepție. Vocea Brianei și a lui Edi Anghelescu vor răsuna și atunci când, adulți fiind, ei își vor lua zborul pe marea scenă a lumii. Folclorul muzical este și el la mare căutare și vocile copiilor cântând muzică populară ne emoționează pe toți, pentru că rădăcinile noastre sunt vii în noi.

Dacă urci câteva trepte ajungi în sălile de sport, unde copiii se bucură experimentând toate tipurile de dans: modern, popular, sportiv, gimnastică aerobică. Muzica răsună veselă, dar mai vesele sunt vocile entuziaste ale copiilor, pe care dansul îi scoate din rutina orelor obișnuite. Într-o sală alăturată auzi Ichi, Ni, San, Shi, numărătoarea din Karate. Copiii doresc mult să învețe artele marțiale, pentru că este un sport al curajului, concentrării, disciplinei, inspirației, respectului față de adversar și nicidecum un sport al violenței. Vocile micilor karatiști se fac auzite la numeroase competiții și concursuri, unde ei obțin medalii muncite, cu care ne mândrim toți. La fel de muncitori și talentați sunt și elevii de la Judo și Tenis de masă.

La primul etaj, laboratorul de informatică este la dispoziția viitorilor informaticieni. De la mic la mare elevii vin curioși să învețe secretele calculatorului, care le va fi mereu partener pe drumul formării. Când ieși din laboratorul de informatică, drept în față se află cabinetul de Cultură și Civilizație Românească. Dacă deschizi ușa intri într-o sală cu o bibliotecă uriașă, cu o masă în formă de cerc, pentru ca elevii să fie în largul lor alături de colegi și să nu mai resimtă presiunea

notelor și examenelor naționale de evaluare. Aici se predă altfel limba română, într-o manieră care să-i determine pe elevi să revină cu mai multă dorință de învățare și creativitate. Cercul de Etnografie și folclor vine și el în completare, introducând elevii în poezia obiceiurilor și datinilor românești, în lumea fascinantă a basmelor, snoavelor și legendelor populare. La Cenaclul literar elevii noștri citesc și apoi scriu. Le place să scrie, dar sunt conștienți că fără lectură nu se pot exprima corect. Și ei știu că este important să te exprimi și să scrii corect. Nici Redacția-presă nu este lăsată mai prejos și aici se formează viitori jurnaliști.

În clădirea din capătul curții elevii pătrund în atelierul de Arte plastice. Și vin în număr mare, pentru că aici, la Palat, sunt îndrumați de profesori talentați, ei înșiși artiști cu vernisaje și expoziții. Aceștia își însoțesc cu iubire elevii pe drumul cu răspântii al creației. Cultura și Civilizația Franceză rămâne un cerc cu tradiție la Palatul Copiilor Craiova. Francofoni și francofili din toate școlile Craiovei vin cu drag să învețe limba franceză, pentru că în zilele noastre *le français c'est cool.* Este interesant să vorbești despre istoria Franței, mai veche și mai recentă, să asculți muzică franceză și să citești din vasta literatură franceză. La Cultură și Civilizație Engleză sala poate fi neîncăpătoare uneori, pentru că a vorbi azi limba engleză este o condiție esențială a existenței în modernitate. La Ecoturism și Protecția Mediului elevii învață că trebuie să avem grijă de planeta noastră, casa noastră și a generațiilor care vor veni după noi. Printr-o serie de activități practice copiii sunt pregătiți să devină cetățeni responsabili.

Revenind în curte, kartingul este și el în topul preferințelor copiilor care doresc sport în aer liber și care iubesc competiția. Atunci când este timp frumos se practică foarte des activitățile outdoor. Și dacă în școala formală profesorii sunt încă îndrumați spre interdisciplinaritate, la Palatul Copiilor Craiova este deja o modă, dar nu una vremelnică, ci bine înrădăcinată.

“Pasul” prin Palat este urmat de „pasul virtual” prin Palat pentru o documentare mai temeinică. Nu am abordat nici pe departe complexitatea activităților desfășurate la Palatul Copiilor Craiova, dar esențialul este deviza noastră: „Împreună pentru copii!”.

Prof. Daniela Aurora CALAFETEANU

Clepsidra timpului

Dacă privesc prin clepsidra timpului cu douăzeci de ani în urmă, nu văd nimic, niciun semn care ar fi putut prevedea această „întâmplare a ființei mele”!

Și totuși … o fetiță de zece ani a fost recompensată de revista „Ramuri”, pentru câteva poezii, cu o carte publicată la Editura „Scrisul Românesc”: „Povești” de Regina Maria a României. Memoria afectivă a năvălit atunci din unghere niciodată uitate, dar tăinuite, păstrate în cuvintele de aur ale părinților. Am rugat-o să le citească și m-au surprins două observații ale ei, inspirația din realitățile „noastre”, departe de castele și prinți și o asemănare cu basmele lui Andersen. Așa a început gândul, emoția de a aborda o scriere a Reginei noastre Maria, drumul la București și … aproape ca ceva ireal, întâlnirea cu Regina… și … Proiectul s-a aprobat, acolo, în Palatul Elisabeta, unde mereu am avut senzația că timpul stă pe loc „și devine veșnicie”.

Început ca și concurs național de creație originală, „Basmele Reginei Maria” a adunat încă de la prima ediție un număr de șaptesprezece județe participante. Ne pregăteam de festivitatea de premiere, prevăzută a se derula la Teatrul Național din Craiova, când, un apel cu numărul deja cunoscut ne-a lansat invitația de a încheia concursul în București, la Palatul Elisabeta. Sunt sigură că emoția și bucuria noastră a fost și a elevilor și profesorilor din celelalte județe, când am primit vestea aceasta. Ca întotdeauna, primul contact are și cel mai mare impact… A fost, cred, pentru foarte mulți, cea mai frumoasă oră de curs, atât din perspectiva elevilor, cât și a cadrelor didactice. Și totul a continuat, au apărut secțiuni noi - pictură clasică, apoi,

pentru a arăta că basmul este și o realitate a zilelor noastre -pictura digitală- și, ca o invitație la lectura memoriilor mai multor reprezentanți ai Casei Regale, au propus și secțiunea „Jurnal”, iar prin arta plastică și digitală, concursul a dobândit și statutul de concurs internațional.

Au trecut de atunci nouăsprezece ani, dar zilele festive de la Palatul Elisabeta par a se petrece într-un astăzi perpetuum! E firesc, mai ales, după ce Casa Regală a României a oferit concursului Înaltul Patronaj, nu pentru viitor, ci pentru totdeauna.

Am fost mereu întrebată cum mi-a venit ideea de a iniția acest concurs și am încercat și eu să îmi explic. Cred, însă, că adevăratul răspuns stă în cuvintele de încheiere ale mesajului Regelui Mihai adresat Parlamentului României: „Nu văd România de astăzi ca pe o moștenire de la părinții noștri, ci ca pe o țară pe care am luat-o cu împrumut de la nepoții noștri”.

Acest concurs este și va fi pentru cei de ieri și cei de azi, pentru copiii care, devenind părinți și bunici, să transmită sentimentul de noblețe al acestui popor și puterea de a crede în BINE !

Prof. Elena Andreea POPA

Cercul de Cultură și Civilizație Românească

Cercul de Cultură și Civilizație Românească este un loc de întâlnire ale cărui începuturi și sfârșituri se deschid mereu, ca într-o sărbătoare, unele spre altele. Acesta este un loc în care exersăm lectura și scrierea și încercăm să facem conexiuni cu alte culturi.

Fiecare dintre noi suntem legați puternic, prin fire nevăzute, dar simțite, de vatra natală, de oamenii, de limba, obiceiurile pe care le purtăm în inimi. Timpul și evenimentele lumii moderne nu trebuie să determine uitarea tradițiilor, care constituie valori de necontestat ale poporului nostru. Promovarea valorilor culturale locale și naționale a devenit un deziderat al tuturor comunităților mai mari sau mai mici. În cazul municipiului Craiova, este vorba de un cumul de valori istorice, literare, științifice, concentrate într-un spațiu care încă mai poartă urmele evenimentelor și amintirea marilor personalități.

Din dorința de a fi păstrătorii și continuatorii acestor „comori de suflet românesc”, elevii de la Cercul de Cultură și Civilizație Românească participă la activități ce combină învățarea academică cu cea socio-emoțională. În conceperea activităților am combinat concepte cheie precum: interdiciplinaritate, creativitate, estetică, expresie personală și culturală. Astfel, elevii au șanse mai mari să își amintească și să aplice ceea ce învață, dovedind responsabilitate, grijă și preocupare pentru starea de bine proprie și a celorlalți.

În cadrul cursurilor de Cultură și Civilizație Românească, literatura canonică din cadrul programelor școlare este completată de texte adiacente, ce reușesșsc să îi scoată chiar și pe cei mai „îndărătnici” elevi din starea de letargie. La fiecare curs sunt provocată să spun mereu altceva, să pășesc în afara drumului „prea mult umblat”. Am pus mereu accentul asupra dezvoltării competenței culturale, precum și asupra unor valori și atitudini care contribuie la formarea unei personalități autonome a elevilor. Elevii sunt capabili de discernământ și de spirit critic, apți să își argumentezxe propriile opțiuni, având în același timp sensibilitate estetică, dar mai ales, conștiința propriei identități culturale.

Cursurile de Cultură și Civilizație Românească presupun apropiere, grijă, prezență și timp. În context contemporan, Palatul Copiilor Craiova este un loc în care copilul este ascultat, tratat cu grijă și sprijinit să se dezvolte armonios.

Bianca NICOLAE, clasa a X-a

Prof. coordonator: Elena Andreea POPA

Întâlnire cu scriitorii

Una dintre activitățile cele mai interesante desfășurate în anul acesta școlar a fost „Să citim împreună cu scriitorii”. Întâlnirea cu scriitorii din data de 15 februarie mai este încă vie și cu siguranță va rămâne vie în amintirea celor prezenți la eveniment. A fost un privilegiu să cunoaștem experiența de lector și să împărtășim opinii cu scriitori precum Ana Andrei, Mihai Firică, Nicoale Manolescu, Dodo Niță sau Aurora Dumitrescu. Iată impresiile unei eleve participante la eveniment:

„ Este uimitor cât de convingătoare poate fi invitația la lectură a unui scriitor! Întâlnirea cu scriitorii a fost o experiență neașteptat de profundă. Aceștia au reușit să ne transmită cu ușurință gândurile lor, ajutându-ne să devenim mai conștienți de importanța cititului și a cărților în viața noastră.

Consider că întâlnirea cu autorii „palpabili” a fost esențială pentru dezvoltarea mea personală și, de aceea, am participat la această activitate cu mult entuziasm.

În primul rând, perspectiva asupra scriitorului s-a schimbat: acesta nu a mai fost o poză dintr-un manual, o statuie vie, despre care se discută anual sau doar la ocazii festive, dar care rămâne indiferent în viața de zi cu zi. Acestă întâlnire cu oameni ca noi, îmbrăcați la costum sau în blugi, mai populari sau mai serioși, apropie lumi care, altfel, ar rămâne paralele. Prin proximitate și cunoaștere reciprocă am înțeles omul din spatele cărții.

De asemenea, prin această activitate, mi-au fost demolate prejudecăți legate de literatură și scriitori, idei care, lăsate să crească, m-ar fi îndepărtat de lectură și aș fi rămas închisă într-o cutie strâmtă. Una dintre ele este că literatura nu are legătură cu viața, este neprofitabilă, neadaptată și în general inutilă. Am descoperit că abordarea unei cariere literare nu este de nedorit. Invitații au mărturisit cum au început să scrie, care au fost cărțile lor preferate, care sunt sursele lor de inspirație. În timp ce citeau din lucrările lor, dorința de a scrie m-a acaparat și m-a făcut să-mi dau seama că aceasta este ceea ce-mi doresc să fac. M-au făcut să înțeleg că lucrurile sunt simple dacă știi cu adevărat ce-ți dorești să faci! ”

Prof. Daniela Gabi CAZACU

Pe scenă la Palatul Copiilor Craiova

Trupa „Phantasia” a luat naștere în anul 2012 si este formată din liceeni pasionați de teatru care, datorită talentului și muncii lor, au deschis un drum frumos, cu multe satisfacții, pentru mai multe generații care au urmat.

Astfel, timp de peste 10 ani, mai multe generații de liceeni craioveni s-au alăturat trupei, punând în scenă piese de teatru din dramaturgia română și internațională. De-a lungul anilor au fost prezenți cu o serie de reprezentații, care au avut succes în rândul spectatorilor, în același timp primind și aprecierea juriului de specialitate la festivalurile naționale de teatru pentru amatori din Cluj Napoca, Arad, Sighișoara, Buzău, Fălticeni, Iași, Alba Iulia, Botoșani, etc. Premiile obținute nu fac decât să confirme valoarea și talentul componenților trupei.

În cadrul Cercului de Teatru elevii au învățat o nouă formă de solidaritate artistică, să exploreze împreună cu ceilalți un autor, un univers, să descopere meandrele unei povești, să caute mesaje ascunse printre rânduri, în gesturi, în abordarea unui personaj.

Această etapă din viața elevilor și-a pus amprenta asupra dezvoltării lor personale și i-a ajutat să își formeze personalități puternice, iar câțiva dintre ei au urmat chiar o carieră artistică în cadrul Departamentului de Artă teatrală si Muzică al Facultații de Litere din Craiova și nu numai.

Trupa „Phantasia” este o adevărată familie-teatru în care tinerii își dezvoltă talentul si pasiunea pentru artă, iar cei care au absolvit se întorc mereu cu bucurie pentru atmosfera minunată de aici, trăită la intensitate maximă.

Prof. Ioana FLUERAȘU

Început și inocență în lumea artei

În rândurile de mai jos spunem povestea Mariei Alexandra Popescu, tânăra artistă a cărei expoziție, **BLANK**-schiță şi materialitate, a reuşit, de curând, să capteze publicul iubitor de artă din peisajul local și nu numai.

Totul a început devreme, la 3 ani, cand, sub îndrumarea profesoarei Ioana Fluerașu, la gradiniță şi apoi la Palatul Copiilor din Craiova, a început jocul cu culorile. Îndrumarea artistică dăinuie de 14 ani. Alături de Ioana Fluerașu, pe Maria o ghidează în prezent și domnul profesor de grafică de la Palatul Copiilor, Valentin Boboc, deoarece ea dorește să urmeze o carieră în lumea designului vestimentar.

“Ideea expoziției transcede simplitatea numelui.

Este expresia începutului de drum pentru un artist ce jonglează cu compoziția.

De la grafică la schiță, la portret şi manechine, nu întâmplător albe şi

goale. Expoziția actuală urmează conceptul de metamorfoză: de la schiță la produs.

Piesa centrală este cămașa albă a cărei simplitate sugerează începutul.

Deşi este la debut, Maria conştientizează importanța simului artistic în modă.

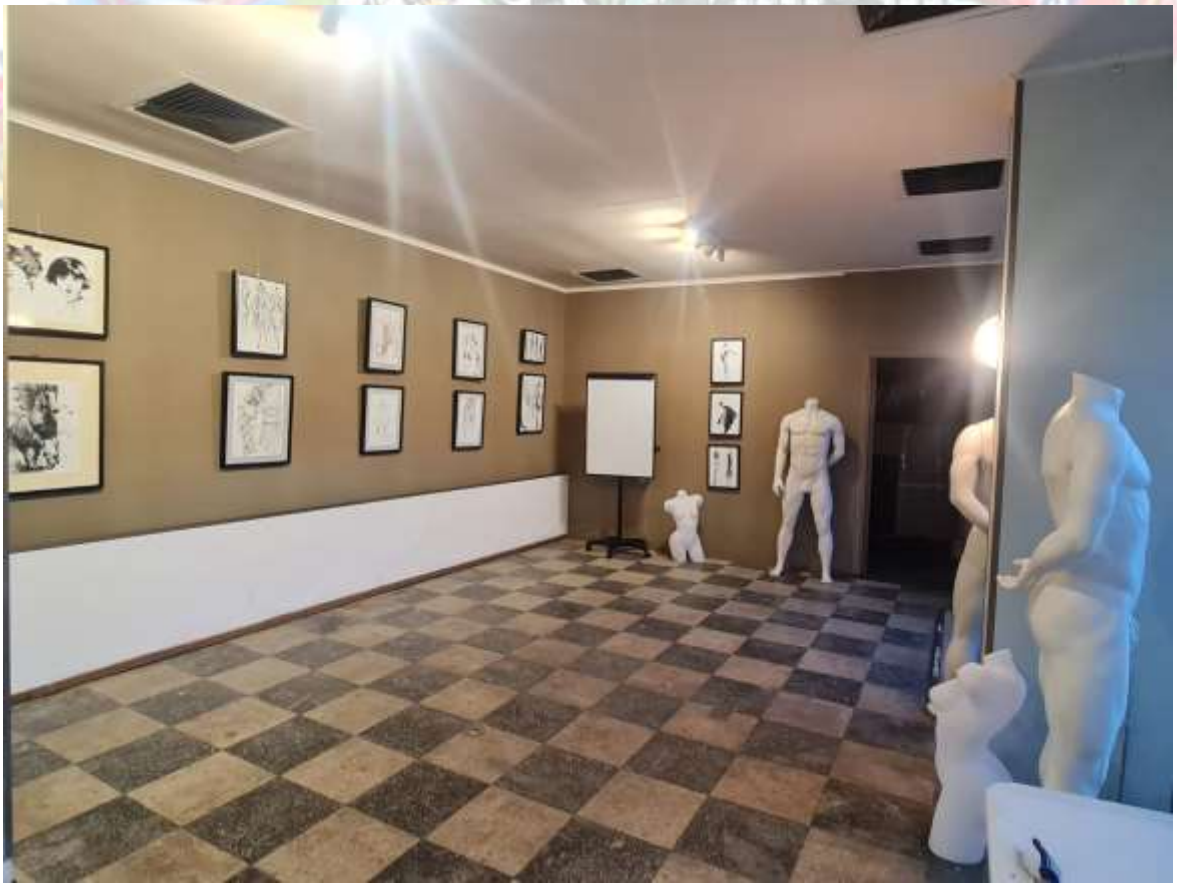
De la schița cămășii (tipar) la cămaşa propriu-zisă nu este un drum banal de parcurs, ci unul care arată cum creatorul și creația se transformă şi se potențează reciproc.”(Maria Alexanrdra Popescu)

O felicităm pe Maria și o asigurăm de toată susținerea noastră, a celor din palat, în parcurgerea drumului spre desăvârșirea ei ca artist.

P

Proud Volunteer

Prof. Nicoleta Aurora IONAȘCU

Lansare de carte la Palatul Copiilor Craiova

Joi, 28 martie 2024, a avut loc la Craiova lansarea romanului *Lecţii de întuneric şi de lumină*, semnat de scriitorul francez Adam Katzmann, în traducerea realizată de mine sub pseudonimul literar Aurora Dumitrescu.

Adam Katzmann, pe numele adevărat Jacques André, s-a născut în 1951, într-un sat din Alpi și locuiește în Lyon (Franța). După ce a învățat greaca și latina într-un colegiu iezuit, a absolvit Facultatea de Litere a Universității din Lyon. A lucrat mai întâi ca tipograf, devenind ulterior și editor, înființând editura „Jacques André Éditeur”, cunoscută mai ales pentru volumele de poezie editate. Este, alături de Editura Școala Ardeleană, coeditorul integralei operei poetice a lui Lucian Blaga în limba franceză, în traducerea lui Jean Poncet.

Evenimentul a fost găzduit și organizat de Palatul Copiilor Craiova, în parteneriat cu Filiala Craiova a Uniunii Scriitorilor din România, Editura Aius și Inspectoratul Școlar Județean Dolj.

Invitații evenimentului au fost poetul și criticul literar Mihai Ene, lector universitar doctor la Universitatea din Craiova, Facultatea de Litere, poeta Eleanor Mircea, profesoară de limba română la Școala Gimnazială „Decebal” și scriitorul Nicolae Marinescu, directorul Editurii Aius și al revistei de cultură Mozaicul, profesor de limba română. Cristina Morari, profesoară de Cultură și Civilizație românească la Palatul Copiilor Craiova a fost moderatoarea evenimentului.

La eveniment au participat elevi ai Palatului Copiilor Craiova înscriși la Cercurile de Cultură și Civilizație românească, franceză, engleză, germană, Redacție presă și Cenaclu literar, elevi ai Liceului de Arte „Marin Sorescu”, studenți ai Facultății de Litere a Universității din Craiova și scriitori craioveni**.**

Elevii și studenții prezenți au intrat în atmosfera unui Paris întunecat de o invazie neobișnuită**,** o armată de șobolani ce luptă contra pisicilor, câinilor și oamenilor, ce trebuie să fie linșați „sub pretextul sau cu scopul de a le interzice acestora o substanță numită *cioralină*, pe care vor să o obțină și să o dețină exclusiv”. Este un roman-fabulă, o parabolă, iar „în spatele acestei alegorii se ascunde realitatea istorică din timpul celui de al doilea război mondial, a invaziei naziste a Parisului **”,** ne spune Eleanor Mircea, care a scris și prefața romanului. În timpul prezentării am citat un fragment extras din corespondența pe care o am cu însuși autorul de câțiva ani**: „**Eu sunt Adam, un câine fără trecut, în fine dinainte de evenimente. Un câine care ar fi vrut să fie pisică. Un câine care se face nevăzut, intră în clandestinitate și se angajează într-o luptă pe viață și pe moarte împotriva șobolanilor care au luat în stăpânire Parisul. Începe astfel o luptă atroce pentru a obține arma teribilă care va asigura puterea celor care o vor deține: cioralina. Acest produs bizar, inspirat din Cioran și Celine, dă puteri supraanimalice celor care îl consumă, dar efectele sale pot fi nefaste în caz de supradozaj.”

La finalul prezentării am citit un fragment din roman, iar atmosfera destinsă și subiectul captivant al cărții au dat naștere unor întrebări adresate de elevi scriitorilor, pe tema subiectului romanului, a scrisului în general, a muncii și efortului pe care îl depune un autor de la primele rânduri până la publicarea cărții.

Prof. Cristina Silvia MORARI

Dăbuleni, tezaur de folclor și obiceiuri

Zona dăbulenilor este un loc unde folclorul este la el acasă, cu obiceiuri și tradiții specifice, care trebuie duse mai departe, pentru că aici găsim cântece, dansuri, obiceiuri și costume populare autentice care ne fac să ne deosebim de celelalte zone folclorice.

Dăbuleni, localitate frumoasă cu oameni pe măsură, este păstrătoarea unui întreg tezaur de bunuri spirituale, în care localnicii și-au înfrumusețat viața, iar cântelele, dansurile populare și obiceiurile sunt expresiile unor vechi tradiții izvorâte din vremuri străvechi, păstrate din moși-strămoși și continuate până astăzi.

În acest loc, oamenii au creat, prelucrat și adaptat cântece, dansuri și obiceiuri, izvorâte din firea și inima dăbuleanului, însoțindu-l în orice împrejurare.

Și dacă nimic nu poate fi la o nație mai scump decât începutul său, cântecele, dansurile și obiceiurile trebuie aflate, valorificate și transmise de la cea mai fragedă vârstă.

La nivelul Structurii Dăbuleni din cadrul Palatului Copiilor Craiova, elevii care frecventează cercul de Cultură și civilizație românească s-au familiarizat cu tot ceea ce înseamnă tradiție. Trăind in această zonă încărcată cu o valoroasă zestre folclorică, aceștia au conștientizat că trebuie să ducă mai departe moștenirea aceasta prețioasă.

Cu speranța că atât cadrele didactice, părinții cât și ceilalți adulți care constituie universul copiilor, vor veghea ca sufletele noastre să rămână nealterate, îmi exprim convingerea că tradițiile și obiceiurile sunt nemuritoare.

Prof. Lorena Maria BÂRCU

Cercul Redacţie presă / radio - TV

Într-o societate modernă, este de neconceput dezvoltarea unei vieţi spirituale, sau chiar a unei vieţi economice, sociale normale, fară presă. Presa este plămânul prin care respiră o naţiune. (Tudor Arghezi)

Personalitatea elevului trebuie şlefuită în mod constant și de aceea activitățile cercului Redacţie presă / radio - TV orientează elevii spre utilizarea și îmbunătățirea permanentă a propriului potențial, propunându-le exerciții de documentare, culegere, redactare și emitere corectă a informaţiilor, concomitent cu exersarea gândirii critice eficiente și constructive.

Cercul îşi propune formarea unor abilităţi care îi ajută pe elevi să conceapă creații media diverse și să emită în mod corect informaţii, prin încurajarea unor activități specifice profesiei de jurnalist: plăcerea de a pune întrebări, bucuria de a scrie, de a relata, de a povesti sau, pur şi simplu, capacitatea de a asculta, de a observa și de a reflecta asupra realității imediate.

Activitățile teoretice sunt însoţite de cele practice, iar elevii vor putea participa la îmbunătăţirea acestui proces educativ prin propria lor activitate jurnalistică. Se au în vedere multiple demersuri didactice, cu rezultate concrete: elevii vor învăța primele noţiuni generale şi de specialitate din domeniul vizat, îşi vor însuşi tehnici de bază, vor lucra în echipă, vor desfăşura diverse activităţi practice/aplicații, vor colecta informaţii relevante; vor redacta ştiri, interviuri, reportaje, editoriale; vor construi o argumentaţie corectă şi convingătoare într-un articol în care îşi prezintă opinia; vor afla care sunt regulile fotografiei de presă, ale ştirii radio sau ale ştirii de televiziune, vor şti cum să creeze un scenariu de film documentar, vor întâlni jurnalişti profesioniști, vor intra în redacţii, vor cunoaşte personalități din presă și din alte domenii.

Raisa Maria JEGA, clasa a VII-a

Prof. coordonator: Lorena Maria BÂRCU

Interviu cu scriitoarea Aurora Dumitrescu

1. *Ce v-a determinat să deveniți scriitoare?*

R: Încă de când eram copil mi-am dorit să public o carte. Mi-a plăcut să citesc foarte mult și în special am citit romane. Îmi aduc aminte că în jurul vârstei de 14 ani romanul meu preferat era „Cei trei mușchetari" de Alexandre Dumas. Călătoria în lumea scrisului am început-o în anul 2012, când am publicat cartea „Drumuri", ce se înscrie în literatura personală, confesională. Totul a început ca o nevoie personală de vindecare prin scris. Prima etapă a fost scrisul-terapie, apoi a venit scrisul-pasiune si iată-mă în etapa a treia, scrisul-vocație.

2. *Cum v-ați descoperit talentul literar?*

R: L-am descoperit în liceu, când am publicat în revista școlii o poezie. Se numea „Semințe". Eram elevă în clasa a IX-a la Liceul Teoretic Elena Cuza, secția Filologie. Dar apoi nu am urmat drumul poeziei, ci al prozei. Mi-a plăcut dintotdeauna să ascult și să spun povești.

3. *Din spusele dumneavoastră, ați călătorit mult de-a lungul vieții. Cum se reflectă tema călătoriei în romanele dumneavoastră?*

R: Nu sunt genul de autor care se închide într-o cameră și își imaginează o lume, ci un autor care are nevoie de o experiență în care arde și ce se naște din această ardere se transormă într-o poveste, într-o ficțiune. Pentru a scrie „Cagliostro" am fost în Italia, în San Leo, unde se află temnița acestui controversat personaj din secolul al

XVIII-lea. „Șamanul” și-a început drumul în Nepal, într-o mânăstire budistă, iar „Bipolara” a mers la Praga, apoi în Zakynthos și în final a ajuns în India, și toate acestea au fost, de fapt, drumurile prozatoarei Aurora Dumitrescu. Am ars pe aceste drumuri și am dat naștere prin condeiul meu unor povești transpuse în romane.

4. *Din tot ce ați scris care ar fi romanul dumneavoastră preferat?*

R: Fiecare carte este o bucată din mine. Dar dacă aș fi obligată să aleg una, m-aș opri la „Cagliostro”.

5. *Ce reprezintă literatura pentru dumneavoastră?*

R: Literatura este pentru mine un medicament miraculos, o evadare în mitic, o pasiune, o vocație, o călătorie deosebit de frumoasă.

6. *Cine v-a încurajat să vă publicați scrierile?*

R: La început de drum au fost dacălii mei, pentru care am un respect deosebit. Apoi, la vârstă adultă, au fost câțiva mesageri în drumurile mele literare. Cel mai important este editorul meu, domnul profesor Nicolae Marinescu.

7. *Sunteți și traducătoare din limba franceză. Unul dintre romanele traduse, „Lecții de întuneric și de lumină” a fost lansat și la noi, la Palatul Copiilor Craiova. Cum ați ales să traduceți acest roman?*

R: „Lecții de întuneric și de lumină” este al doilea roman al lui Adan Katzmann tradus de mine din limba franceză, primul fiind romanul „Partida de Mah-Jong a împăratului”, apărut în anul 2020, tot la Editura Aius. Adam Katzmann este pseudonimul literar al lui Jacques André, un scriitor francez complex, prozator, poet și dramaturg, editor în egală măsură, fondatorul editurii „Jacques André Editeur”. Am citit acest roman și mi-a plăcut foarte mult tema, dar și maniera în care este scris și de aceea i-am propus autorului să traduc romanul în limba română.

8. *Ce planuri aveți pentru viitor, în legătură cu cariera dumneavoastră de scriitoare?*

Lucrez deja în paralel la două proiecte, un nou roman și o nouă traducere. Voi continua să scriu. Scrisul face parte din viața mea. Nicidecum nu mă opresc aici.

Radu VRĂJITORU, clasa a V-a

Prof. coordonator: Lorena Maria BÂRCU

Interviu imaginar cu un sportiv – KYLIAN MPAPPE

1. Care este povestea ta de succes în fotbal?

R: Am început să joc fotbal la vârsta de 5 ani, iar la 18 ani am câștigat Ligue 1 și am jucat un rol important în câștigarea Cupei Mondiale a Franței în 2018. De atunci, am devenit unul dintre cei mai buni jucători din lume și am câștigat numeroase trofee cu clubul meu, Paris Saint-Germain.

2. Ce te motivă să continui să joci fotbal la cel mai înalt nivel?

R: Iubesc fotbalul și îmi place să îmi depășesc limitele. De asemenea, îmi place să câștig trofee și să ajut echipa mea să atingă obiectivele.

3. Ce sfaturi ai pentru tinerii care vor să devină fotbaliști profesioniști?

R: Să își urmeze pasiunea, să muncească din greu și să își păstreze umanitatea. Este, de asemenea, important să asculte de antrenori și să învețe din greșelile lor.

4. Care este cel mai mare tău realizare în carieră până acum?

R: Câștigarea Cupei Mondiale a Franței în 2018.

5. Ce planuri de viitor ai pentru cariera ta în fotbal?

R: Îmi doresc să câștig cât mai multe trofee cu echipa mea și să devin unul dintre cei mai buni jucători din toate timpurile.

Colectivul Cercului de Cultură și Civlizație Franceză

Prof. coordonator: Mariana Cristina OCHEȘEL

La fée des fêtes

Dans leur pays de rêve toutes les fées vivaient en harmonie. Parmi elles, il y avait une fée qui aimait beaucoup les fêtes. Elle était surnommée par les autres «la fée des fêtes».

Un jour, comme d'habitude, elle alla chercher de nouvelles fêtes et elle s'arrêta en Roumanie. Dans un parc, se cachant derrière un arbre séculaire, elle surprit une discussion entre deux filles:

- Dans une semaine il y aura la fête de la francophonie ! dit la fille blonde aux yeux bleus.
- Ce sera génial! s'exclama l'autre fille.

La fée, très joyeuse, rentra chez elle.

- Dans une semaine il y aura une grande fête! dit-elle.
- Quelle fête? demandèrent les autres.
- La fête de la francophonie! répondit-elle.
- C'est quoi la fête de la francophonie? voulait savoir la fée des enfants.
- Je ne sais pas! répondit-elle. Mais je vais le découvrir parce que j'ai l'intention d'y participer !
- Elle aura lieu où? demandèrent toujours les fées.

- Ah ! Je ne sais pas, peut-être en France! répondit la fée des fêtes.

Le lendemain, elle voulut aller en France. Mais, en passant par la Roumanie, elle changea d'avis.

- D'abord, je jetterai un œil par là! se dit-elle.

En Roumanie, les préparatifs pour la fête de la francophonie battaient leur plein.

- Donc, la fête aura lieu en Roumanie! conclut-elle.

Le jour de la fête arriva et la fée des fêtes se dépêcha pour y aller. Elle assista aux merveilleux spectacles de théâtre, aux récits de poèmes, aux concours, elle écouta les chansons pleines d'amour, de joie, d'humanité… Elle participa à la présentation des costumes traditionnels et aux dégustations des plats français.

- C'est délicieux! s'exclama-t-elle, en dansant à côté des gens heureux, des gens qui aiment la belle langue française.

- Aujourd'hui, le 20 Mars, la francophonie est célébrée dans plusieurs pays du monde! dit une jeune fille dans son beau discours.

- Dans plusieurs pays...murmura la fée des fêtes enthousiasmée! La journée n'est pas finie, donc, il y a encore du temps! Et elle partit vers d'autres fêtes….

Daria BOBONETE, clasa a X-a

Prof. coordonator: Mariana Cristina OCHEȘEL

Sauvons la Terre ! C'est notre devoir pour l'avenir !

La Terre a une multitude de richesses et de beautés naturelles à nous offrir: des forêts, des fleuves, des cascades, des montagnes, des prés. Même les glaciers ont une certaine beauté, un certain mystère, une certaine magie.

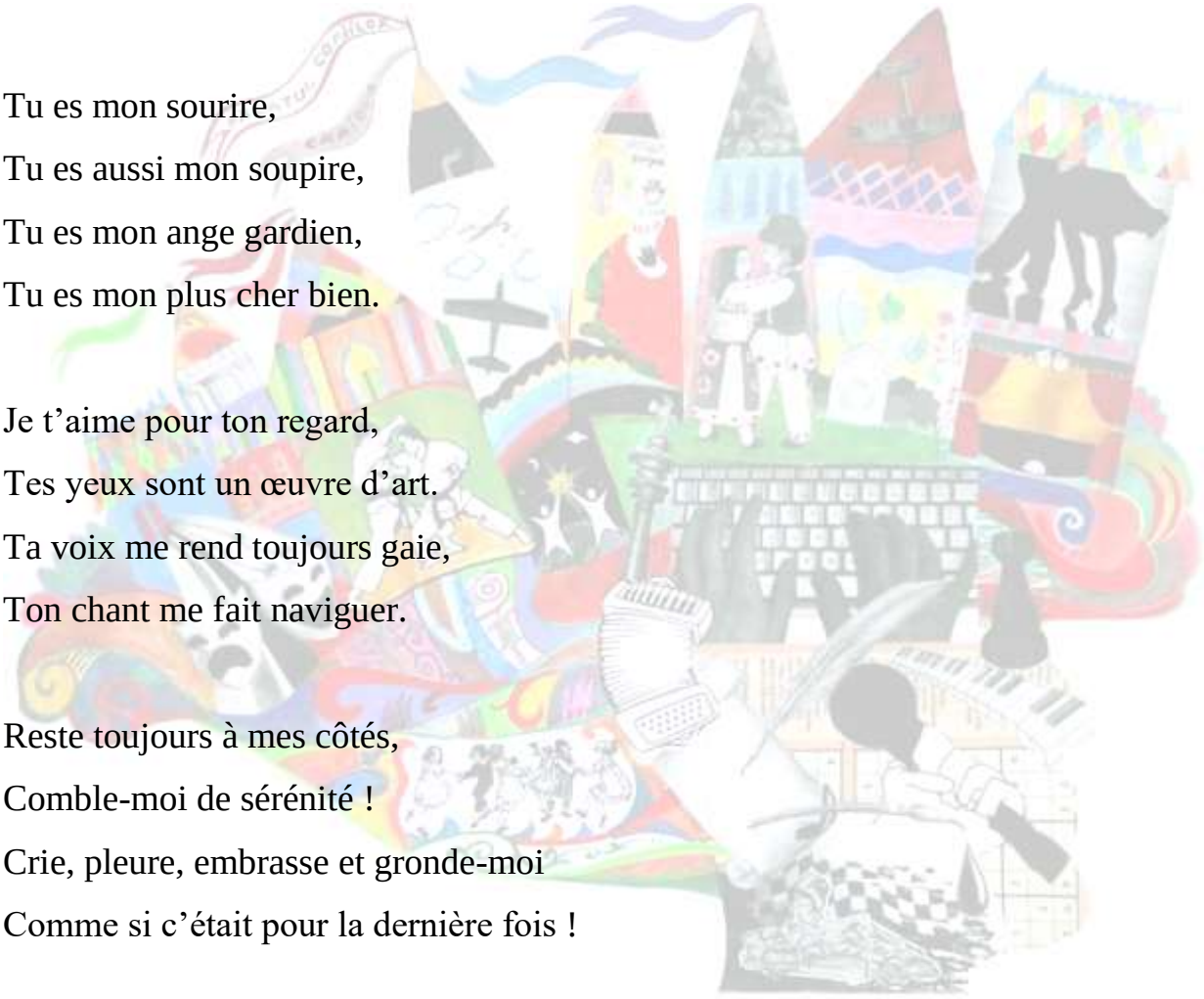
Malheureusement, à cause de notre désir d'avoir une vie plus commode, et à cause de la curiosité qui nous caractérise, beaucoup de trésors de la nature sont affectés. Nos voitures, qui ont le but de faciliter le déplacement, sont très dangereuses pour l'atmosphère, pour la couche d'ozone qui nous protège du rayonnement solaire. Leurs gaz produisent le phénomène qu'on appelle „le réchauffement climatique". Ce réchauffement détermine la fonte des glaciers. Les forêts qui représentent „le poumon de la Terre" sont coupées pour faire construire à leur place des maisons, des usines ou des espaces commerciaux. Personne ne pense que les forêts sont aussi les maisons des animaux, des oiseaux, des petites bestioles. Beaucoup d'entre eux restent sans abri ou sont en voie de disparition. Mais pour cela il y a aussi une autre cause: la chasse pour la fourrure, pour la peau, pour la viande ou pour gagner un trophée.

Notre planète est un lieu magnifique qui nous offre beaucoup de choses, mais on doit apprendre à l'aimer, à la protéger, à la respecter!

Alexia DOBRESCU, clasa a VII-a

Prof. coordonator : Mariana Cristina OCHEȘEL

Maman, je t'aime!

Tu es mon sourire,
Tu es aussi mon soupire,
Tu es mon ange gardien,
Tu es mon plus cher bien.

Je t'aime pour ton regard,
Tes yeux sont un œuvre d'art.
Ta voix me rend toujours gaie,
Ton chant me fait naviguer.

Reste toujours à mes côtés,
Comble-moi de sérénité !
Crie, pleure, embrasse et gronde-moi
Comme si c'était pour la dernière fois !

Je te promets de toujours t'aimer
De garder tes conseils dans ma pensée
De donner vie à toutes tes idées
Et d'être une mère comme toi, pleine de bonté.

Minodora DUDAN, clasa a VIII-a

Prof. coordonator: Mariana Cristina OCHEȘEL

Petit à petit, l'oiseau fait son nid

Un matin ensoleillé, tu te réveilleras
Et dans ton miroir vieux, c'est cela ce que tu verras:
Ailes faites de larmes et de sueur,
Ailes qui exposent toute la douleur.

Ces ailes seront tes bijoux et tes armes,
Et elles t'emmèneront là-haut, dans les vieux arbres.
Et tu apprendras comment petit à petit,
Même le plus faible oiseau peut faire son nid.

Prof. Camelia Mihaela ZAMFIR

Cartea, evadare și regăsire

Nu prea mai citim, zic studiile. În zilele noastre, devine tot mai greu să stăm liniștiți cu o carte în mână, care nu scoate sunete, nu se mișcă, nu ne face să râdem sau să plângem în fiecare secundă. E tot mai greu să ne concentrăm pe textul scris fără să deschidem aplicații, rețele și mesaje.

Și totuși, realitatea pe care eu o trăiesc la cursul de Cenaclu literar contrazice acest lucru: elevii citesc cu râvnă, cu interes, de plăcere. Îi întreb de ce, de ce își petrec timpul citind cărți și nu socializând pe rețele, ori accesând bloguri. “Ne-am săturat”, “Nu mai e nimic nou de văzut”, sunt răspunsurile cele mai frecvente.

În căutarea unei explicații, mi-am amintit că citisem de curând o știre conform căreia Cory Doctorow, celebrul blogger, jurnalist și scriitor canadian, a primit premiul “Cuvântul anului 2023”, din partea Societății Americane a Dialectelor, pentru termenul enshittification (în traducere aproximativă-“transfecalizare”) Termenul descrie traseul pe care- l parcurg rețelele de socializare, de la ademenirea utilizatorilor, apoi sufocarea lor cu informație, sfârșind cu “fermentația” lor, ce conduce în cele din urma la decăderea acestora.

Faptul ca Doctorow (un „insider” adică) sesizează acest lucru, semnalează faptul că produsele vitrinei digitale sunt din ce în ce mai slabe, iar efectul, altădată narcotizant al lor, devine pe zi ce trece, apă de ploaie.

Enshittification este neologismul ce zugrăvește felul în care mințile celor mai tineri dintre noi “ruginesc”, continuând să consume același tip de informație. Însă acest lucru nu prea se mai întâmplă.

Și astfel, mințile tinere parcurg, tind să cred, traseul invers: de la digital la analogic, de la căutarea (la început fructuoasă, astăzi dezamăgitoare) a informațiilor pe platforme, la inițiativa mersului la bibliotecă, la frecventarea librăriilor, la interacțiunea cu cartea fizică.

Iar efectele acestui “detox digital” le observ la elevii care frecventează cursul: cartea devine pentru unii evadare, pentru alții regăsire. Îi scoate din agitația celorlalți, descoperă bucăți din ei, ascunse sau de care nu erau conștienți.

Lucrare realizată de Florea Ana-Maria-Antonia

Andreea Alexia OLTEANU, clasa a VII-a

Prof. coordonator: Camelia Mihaela ZAMFIR

Clubul de carte

Lectura este la fel de importantă ca aerul, apa și hrana. Fără lectură, nu putem afla lucruri noi, nu deținem un vocabular bogat și avem o imaginație limitată.

Toată lumea a descoperit de la cineva cititul, cum eu l-am aflat de la doamna mea învățătoare. Eram în clasa a doua și învățătoarea mea ne-a întrebat dacă vrem să ne alăturăm unui club de carte. Dânsa ne-a explicat că, dacă vom participa, va trebui sa ne cumpărăm cel puțin o carte din ofertele lor lunare, iar apoi, să o citim. Doamna ne-a făcut atât de curioși, încât toată clasa mea s-a înscris. În prima zi, când ne-au ajuns cărțile, m-am dus imediat acasă și m-am pus pe citit. M-a captat atât de mult cartea, încât am terminat-o în prima zi. Aceea fusese prima mea lectură pe care o terminasem singură. Se numește „Omul de zăpadă care voia să întâlnească soarele", de Matei Vișniec. Datorită învățătoarei mele și acestui club de carte, am descoperit iubirea pentru lectură.

Fiecare om are gusturi diferite: cuiva îi plac romanele polițiste, altă persoană iubește romanele de dragoste sau psihologice. Altuia îi place să cunoască istoria sau mediul înconjurător. Personal, prefer cărțile de aventură, mister și fantezie.

Toate persoanele învață câte o lecție de viață din aceste cărți. Din cartea „Războiul care mi-a salvat viața", de Kimberly Brubaker Bradley, învățăm de la Ada că trebuie să nu ne dăm bătuți și să luptăm pentru visele noastre. Ada avea zece ani și un defect la piciorul drept. Din cauza lui, mama sa o disprețuia și o ținea mereu în casă. În acest timp, fratele ei, Jamie, de nouă ani, era iubit de mamă și primea tot ce voia. Ei trăiau în Londra. Când a început Al doilea Război Mondial, toți copiii erau

duși la țară, unde era mai sigur. Mama fetei nu i-a permis să plece, din cauza infirmității, așa că Ada s-a ambiționat și a plecat pe furiș cu fratele său, chiar dacă nu putea merge. La țară, ea a reușit să-și urmeze visele și a început să-l călărească pe Untișor, calul doamnei care avea grijă de ei, Susan. Datorită doamnei și calului, fata nu s-a abătut de la visele ei și a luptat pentru a și le îndeplini.

Așa cum am zis, fără lectură nu putem trăi. Învățăm câte ceva zilnic. Toată lumea ar trebui să iubească frumusețea cărții.

Lucrare realizată de Florea Ana-Maria-Antonia

Alessia Ștefania DINCĂ, clasa a V-a

Prof. coordonator: Elena Andreea POPA

Strada mea

Strada mea este una obișnuită, cu multe blocuri înalte și o casă sau două cochete. Dar, chiar dacă e o stradă poate chiar banală, în blocurile sale există niște vecini spioni. Acest tip de vecini putem găsi și în blocul în care locuiesc.

Să începem povestea într-o zi frumoasă de vară. Tocmai terminasem școala, când m-am hotărât să merg în spatele blocului, deoarece acolo avem mulți cireși și niște vișini. Am început să mă înfrupt din minunatele globuri rubinii, când, deodată, privirea mi s-a îndreaptat spre geamul de la parter din fața mea. Acolo, surprinsă, am văzut o pereche de ochi curioși, care, după perdele, mă spioneau. Am ignorat privirea suspicioasă și mi-am văzut liniștită de planul inițial, acela de a vedea câte cireșe și vișine puteam îndesa cu strășnicie în gură.

Când cireșele începuseră să devină tot mai dulci și vișinele din ce în ce mai acre, a apărut o nouă privire sfredelitoare, care știa deja câte cireșe și vișine dispăruseră din pomi. Gândindu-mă că nu dădea bine pentru prestigiul meu să fiu urecheată în public, m-am retras tiptil, prefăcându-mă că îmi sună telefonul. Agitată, încercam să par dezamăgită deoarece mama mea ,,mă cheama în casă", așa că îi ,,răspundeam" că mă voi întoarce cât voi putea de repede. În mintea mea încolțise deja gândul că minunatele fructe aveau să fie devorate de alți copii mai norocoși, care nu aveau să fie spionați. Când tocmai îmi pregăteam cheia pentru a intra în bloc, doamna Ana, vecina cea mai curioasă din bloc, cu ceașca de cafea în mână, se ivește ușor la geam și întreabă:

-Au fost bune cireșele, Alessia?

Eu am răspuns printre dinți: ,,Cele mai bune!".

Privind de la balcon, admiram gânditoare covorul de flori, ce îmi încânta privirea din grădina multicoloră. Curcubeul de culori mă fascina și îmi imaginam deja parfumul lor în camera mea. Ciripitul păsărelelor ce se jucau printre trandafiri, frezii, hortensii, margarete, m-a trezit la realitate: uitasem de tema de la limba română! Mi-am zis: „Gata, Alessia cu nesfârșita contemplare a minunățiilor străzii Ion Cernătescu!" și am zbughit-o în cameră.

Lucrare realizată de Anghel Patrick

Natalia IANCULUI, clasa a V-a

Prof. coordonator: Aurora IONAȘCU

Visul

Totul a început într-o noapte ploioasă de vară. Eu eram în camera mea, gândindu-mă la un roman horror pentru tema pe vacanță, animalele erau în țarcul lor, familia era în casă, totul era perfect. Deodată s-a luat curentul, iar eu având frică de întuneric m-am ascuns sub pătură, dormind până a doua zi dimineața. Când m-am trezit, singurul lucru de care îmi aminteam era acel vis îngrozitor pe care îl avusesem. M-am gândit că acest coșmar mă poate ajuta, era tot ce îmi trebuia pentru o notă de 10!

Mă aflam într-o pădure cu copaci înalți, prea mari pentru a mă putea observa cineva de sus. Încercam să strig după ajutor, dar nu se auzea nimic în afară de propriul meu ecou. Am început să mă plimb speriată, căutând o cale de scăpare din acest coșmar urât. Se auzeau tot felul de voci foarte ciudate pe care nu le puteam identifica. Din cer au căzut deodată un caiet și un pix cu care m-am apucat imediat să descriu pădurea unde mă aflam.

Acest vis m-a speriat la început, dar speram cumva să fie doar un coșmar care avea să se termine dimineața.

Pe lângă mine a început să se învârtească o umbră ciudată cu o mantie neagră la gât. Începea să-mi strige numele si nu mai credeam că totul era doar o farsă.

Deodată, m-am trezit foarte speriată și albă la față de groază. Caietul din vis era pe biroul meu împreună cu pixul. L-am deschis si descrierea pădurii era scrisă împreună cu un mesaj foarte ciudat. I-am spus toate cele întâmplate mamei, dar ea a crezut că-i fac o farsă și nu a luat în serios ceea ce am zis. În următoarea seară planul

meu era să pun camera de filmat a fratelui meu în dormitorul meu, pentru ca tot ce se va întâmpla pe timpul nopții să fie înregistrat. Având aceste dovezi, voiam să demonstrez că există fantome.

Zis și făcut. E șapte dimineața și mă prefac că sunt bolnavă, că am dureri de cap. Va trebui să înfrunt privirea mamei, care va bănui că mi-e teamă de testul de la matematică, ceea ce nu era chiar fals, ca să mă pot organiza cu amplasarea camerei de filmat și să nu creez suspiciuni. Fratele meu, Paul, e cu capul în nori, tocmai s-a îndrăgostit de-o fată dintr-a zecea, așa că nu protestează când îl rog să-mi împrumute camera. Sunt pregătită să-i spun că-l pârăsc mamei, care nu e deloc de acord cu joaca de-a îndrăgostitul în pragul bacalaureatului. Dar nu e nevoie. Paul este mai drăguț și mai amabil ca niciodată. Nu m-a salutat azi. Nu l-am văzut deloc. Mă enervează aia dintr-a zecea, dar nu e momentul să mă gândesc la asta.

Sting lumina și mă bag în pat. Ora 11… aștept. Poc! Pocnește dulapul. Nimic mai mult. Ora 12… nimic. Sunt supărată. Dacă adorm? Îmi pun încetișor muzică pe telefon. Waw! O umbră trece prin oglindă. O umbră cu o pălărie neagră, fără față. O siluetă masculină. Mor de frică și închid ochii. Trag plapuma peste cap. Dragă stafie, te rog să pleci. Nu știu ce cauți și ce vrei de la mine. Deschid ochii și privesc spre oglindă. Stafia începe să danseze. Țopăia ca naiba. Închid ochii și trag iar plapuma peste cap. Zgomote ciudate, râs înfundat. Apoi liniște. Liniște deplină. Deschid ochii, îmi descopăr capul. Motanul începe să miorlăie la ușa mea. Cu greu mă ridic din pat, îl iau în brațe, mă bag în pat și… adorm buștean.

Mă trezesc în sărutul mamei.

-E timpul să te trezești și să mergi la școală.

O rog pe mama să mai dorm cinci minute. Ea, ca de obicei, cedează. Dar eu țușți din pat să văd ce s-a filmat. Waw… da! O siluetă neagră cu pălărie dansează în oglindă. Apoi stupoare. Fantoma se apropie de cameră și… fața lui frate-meu rânjește sfidător. Mă întorc brusc, iar în spatele meu era chiar el, hohotind de râs.

Dormise sub pat toată noaptea! Și eu care credeam că e dus după fata aia dintr-a zecea!

De data asta nu a fost nicio fantomă. Dar eu cred că voi filma cândva o fantomă adevărată și atunci toți vor zice că eu pot vedea ce nu se vede! Și… că fantomele fug uneori din lumea poveștilor în lumea oamenilor obișnuiți.

Și am scris această poveste, luând mult așteptata notă de 10.

Lucrare realizată de Sfetcu Andrada Andreea

Raisa Maria JEGA, clasa a VII-a

Prof. Coordonator: Lorena Maria BÂRCU

Valsul Primăverii

A fost odată ca niciodată, pe când notele muzicale erau rătăcitoare și nedescoperite de persoanele nepăsătoare, un băiețel care locuia alături de părinții săi, într-o casă modestă. Acest băiețel avea opt ani și o dorință arzătoare: să-și facă un prieten.

Într-o după-amiază, micuțul copil a descoperit un tărâm misterios, deosebit de frumos. De atunci, totul s-a schimbat…

Era o zi de primăvară, ca oricare alta. Cerul senin încânta privirile tuturor celor care aveau curajul să-l privească, adierea vântului purta mireasma parfumatelor flori, zumzetul albinelor trezea lumea la viață. Razele soarelui intrau pe ferestrele caselor, fie că proprietarii doreau sau nu, iar băiețelul se afla în camera sa, contemplând natura.

Părinții acestui copil, fiind cei mai ocupați adulți pe care micuțul îi cunoscuse până atunci, erau plecați, ca de obicei. El era acum regele împrejurimilor, ordonându-le supuselor sale, jucăriile și cărțile primite în dar de la tatăl său, să păstreze liniștea. Acestea însă refuzară...

Deodată, se auzi un sunet ciudat. Nu dură mult timp, dar fu suficient ca să-i atragă atenția băiatului. Era ca o voce, un sunet melodios. Îl chema la ea, iar el voia să o asculte.

Toate indiciile duceau la o singură încăpere, una temută de toți copiii de opt ani care aveau o imaginație bogată: podul casei. Adunându-și ultima fărâmă de curaj, urcă treptele cu grijă. Acestea oftară în urma fiecărui pas, fiecărei respirații…

Acum, se afla într-o cameră dominată de întuneric. Supusele sale loiale nu mai erau acolo ca să-l protejeze. Situația în care se afla micuțul băiețel părea a fi un coșmar din care nu se putea trezi. Afară se iscase o furtună, tunete și fulgere fiind auzite de toți locuitorii regatului, al cărui rege necunoscut era chiar el. Copilașul încerca să găsească o cale pentru a putea evada, întrebându-se dacă va scăpa vreodată de acolo.

– Ia-mă de mână! spuse cineva din întuneric.

– Tu cine ești? întrebă băiatul.

– Nu este timp pentru explicații!.. Haide!

Băiatul își închise ochii și făcu cum fusese sfătuit. Ceva se întâmplă, dar micuțul nu-și dădea seama ce… Era același sunet melodios pe care îl auzise și înainte. Era minunat, o nouă lume, un nou regat de condus. Un regat plin de nori pufoși ca frișca glazurată a unui tort de coacăze, de razele soarelui care-i radiau în părul mătăsos și castaniu. Se afla într-o grădină încântătoare, dar încă nu știa asta.

– Hei, hei! Aici jos! exclamă cineva.

– Hm? spune băiețelul, deschizându-și ochii.

– Uită-te la mine!.. Cum a fost călătoria?

– Eu…

– Nu contează… Important este că acum ești aici, îl întrerupe ființa mică de statură. Avem nevoie de tine!

– Voi..?

Dintr-un tufiș din apropierea celor doi răsări o pălărie… și încă una… În câteva clipe apărură câteva capete. Băiatul rămase încremenit de uimire. Analiză cu atenție ființele, observând că fiecare era îmbrăcată diferit. Micuțul era acum mai curios ca niciodată.

– Unu… doi… trei…

– Opt! spuseră toate ființele în cor.

– Cine sunteți? întreabă copilul nedumerit.

– Noi suntem măreţele note muzicale.

Până atunci, nimeni nu știa ce era muzica cu adevărat, fiind doar un cuvânt uitat dintr-un dicționar vechi. Doar în cărți se vorbea despre așa ceva. Era un lucru fantastic și neobișnuit, nemaiîntâlnit în lumea adulților. Așadar băiatul avea multe întrebări. Părinții săi nu îi povestiseră nimic despre acest subiect. „Ce ciudat! ” , își spuse micuțul.

– Să știi că te-am auzit! exclamă una dintre note.

– …

– Cum știm la ce te gândești? Simplu! Îți va explica prietena noastră, La. Ea are acest dar, o lăudă Re.

– Gândurile tale aparțin muzicii, iar noi suntem tocmai muzica însăși. Ai fost adus aici pentru a ne salva, spuse La cu misteriozitate.

– Cu mult timp în urmă, ceva neprețuit ne-a fost luat: portativul. Fără el, muzica nu poate funcționa, adăugă Si.

– Trebuie să ne salvezi! Trebuie să salvezi acest tărâm! exclamară gemenii Do.

– Dar de ce eu? întrebă copilul.

– Pentru că doar tu poți înțelege…, îi răspunse La.

– Te rugăm! imploră Re.

– Am să vă ajut! spuse băiatul, fiind sigur că a luat decizia corectă.

– Legenda spune că lucrul nostru cel mai de preț se află în Pădurea Cheiulus Solus. Va fi un drum lung și obositor, plin de primejdii, îl anunță Mi.

– Din păcate, nu te vom putea însoți. Ne este interzis să păşim în acel loc, zise Sol, întristându-se.

– … dar îți vom înmâna un obiect care te va ajuta în călătorie! continuă Fa, aducând un casetofon vechi.

– Succes, micuțule aventurier! exclamară toate notele muzicale.

Acestea fiind spuse, băiatul plecă. Avea mai multe întrebări decât răspunsuri, dar știa că va reuși. Trebuia să reușească pentru prietenele sale. Urmă cărarea de diamant, traversă Lacul Amplificatorus, oglindindu-se în apa cristalină, și ajunse în fața unor copaci înalți și amenințători. Norii negri se aflau deasupra acestora, iar iedera era pretutindeni, asigurându-se că cei care pun piciorul în acea pădure nu mai au cale de scăpare. „Acesta trebuie să fie locul despre care vorbea Mi.”, își spune copilul.

Păși cu mare atenție pe pământul uscat. Simțea că ceva rău se va întâmpla, dar era pregătit. Ținea casetofonul strâns la piept, ferindu-se de numeroase pânze de păianjen. Cărarea se îngusta, ducându-l din ce în ce mai aproape de portativul notelor muzicale.

În timp ce își continua drumul, din neatenție, se împiedică, căzu și scăpă casetofonul. Dori să se ridice și observă că nu poate. În fața sa se afla o fiară sălbatică cu opt capete. Băiatul era speriat, neștiind ce să facă pentru a se salva. Părea că viața sa va ajunge la un final nefericit. Fiara se uita cu ochii săi sticloși la copilaș, fiind înfometată. Își găsise cina perfectă.

– Înapoi! strigă cineva din spatele fiarei.

Animalul sălbatic se uită fix la inamicul său, dorind să îl înfulece cu totul. Inamicul nu renunță: se roti, apăsă un buton și începu să cânte o melodie asurzitoare. Micuțul își acoperi urechile, apărându-se de zgomot. Creatura vru să atace, dar, la auzul acelor sunete, fugi și se ascunse în inima pădurii, schelălăind. Copilul își ridică privirea asupra celui care îl salvase:

– Obiectule magic?!

– Sunt un casetofon… Notele muzicale au avut dreptate. Vei avea nevoie de mine în călătoria ta!

– Îți mulțumesc! spuse băiatul recunoscător.

– Nu avem timp pentru conversații acum. Să ne continuăm drumul! zice casetofonul magic.

În călătoria lor, băiatul și salvatorul său întâmpinară multe pericole: lupi, balauri, păianjeni gigantici, iluzii… Cu toate acestea, înaintară cu înverșunare, înfrângând adversarii care le stăteau în calea succesului, și nu renunțară.

Cărarea i-a dus la un capăt de drum, fiind blocați de un zid înalt. Totul părea a fi în zadar.

– Nu am greșit drumul, nu, copile?

– Nu trebuie să ne pierdem speranța! Trebuie să existe o cale! spuse băiatul, analizând zidul și lovind cu mâna o piatră strălucitoare. Un pasaj secret!

– Bine lucrat! exclamă casetofonul magic.

Intrând în încăpere, fură învăluiți de ceață. Nu puteau vedea ceea ce se afla în jurul lor… Obiectul magic aprinse o torță pentru a lumina camera, apoi cei doi parcurseră coridorul, întrebându-se ce se află de cealaltă parte a zidului.

În întâmpinarea aventurierilor veni Cheia Sol. Era temută în toate tărâmurile și nimeni nu avea curajul să o viziteze, așadar nu aștepta oaspeți, ci inamici.

– Mulți ca voi mi s-au pus în cale și i-am înlăturat! Vă avertizez, veți pierde această luptă! spuse Cheia Sol.

– Nu vom pleca fără portativul notelor muzicale! strigă copilul.

– Acum este portativul meu!

– Nu îți aparține!

– Mai vedem cine decide asta! zise Cheia Sol, râzând.

Lupta începu…Nimeni nu renunța, toți fiind la fel de puternici. A durat opt zile și opt nopți. Tocmai atunci, odată cu venirea dimineții, micuțul realiză adevăratul sens al muzicii. Gândurile lui se împletiră în versuri, iar bătăile inimii sale acompaniară această melodie. Știa ce avea de făcut. Furișându-se, luă cutia în care se afla portativul și plecă.

– Fugi, copile! strigă casetofonul magic; Sunt în spatele tău! Te voi prinde din urmă!

Băiatul își croi drumul prin pădure, alergând cât de repede îl țineau picioarele. Avea cutia, asemenea obiectului magic, strânsă la piept. Casetofonul o învinse pe Cheia Sol, aceasta pierzându-și o parte din puteri fără portativul notelor muzicale. Cu toate acestea, nu se dădea bătută, fiind pe urmele aventurierilor.

– Nu veți scăpa atât de ușor de mânia mea! strigă Cheia Sol către cei doi.

După câteva momente, copilul și salvatorul său puteau zări o cale de evadare din Pădurea Cheiulus Solus. Era riscant, deoarece iedera le îngreuna situația. Portativul trebuia să ajungă la stăpânul său de drept: muzica. Băiatul întrebă speriat:

– Ce ne facem?

– Am o idee. Ia-te după mine! îi răspunse casetofonul.

Obiectul magic evita iedera cu eleganță, folosindu-se de lianele pe care i le-a oferit natura. Cu puțină îndemânare, micuțul îl urmă și cei doi ajunseră în siguranță la cărarea de diamant. În spatele lor se aflau cele opt note muzicale. Cheia Sol era față în față cu inamicele ei. Aventurierii se dădură la o parte.

– Nu ne vei mai crea probleme de acum încolo! Ne vom asigura că vei rămâne închisă în fortăreața pe care ai creat-o! spuseră toate notele muzicale în cor.

Odată ce și-a recuperat portativul, muzica a revenit la normal. Pentru a împiedica asemenea dezastre să aibă loc, Pădurea Cheiulus Solus a fost învăluită cu o barieră de aur, ținând-o în captivitate pe Cheia Sol pentru întotdeauna.

– Îți mulțumim pentru ajutor! spuse Re recunoscător. Te invităm la balul care va avea loc azi în cinstea ta!

– Vă mulțumesc!.. Mi-aș dori să pot rămâne..., zise micuțul, dar trebuie să mă întorc la familia mea. Probabil că părinții mei sunt îngrijorați.

– Ai dreptate, aprobă La. Dar, dacă pleci acum, nu te vei mai putea întoarce…

– Te voi însoți, copile! spuse casetofonul.

– Oamenii nu ar trebui să afle despre existența acestui tărâm, îi reaminti La. De asemenea, ajutorul tău este cerut aici.

– Ține minte: mereu vei avea un prieten în acest tărâm! exclamă obiectul magic.

– Nouă! îl corectă Mi.

– Le voi explica eu locuitorilor, anunță Sol.

– Te voi ajuta! adăugă Fa.

– Adio! strigară toți în cor…

Băiatul se afla în podul casei. Se întreba dacă părinții i-au dus lipsa și dacă îl vor pedepsi, deoarece fusese plecat pentru atât de mult timp… Coborî treptele cu sfială. Părinții săi se aflau în sufragerie, pe canapea. Îndată ce îl zări, mama sa îl îmbrățișează.

– Unde ai fost?.. întrebă femeia înlăcrimată.

– Eu… încercă să răspundă copilul…

– Important este că te-ai întors acasă teafăr și nevătămat, îl întrerupse tatăl. Să știi că nu vei mai fi nevoit să stai singur. Vom fi aici, alături de tine…

Cei trei se îmbrățișară strâns. Micuțul era fericit. Nu doar că avea nouă prieteni buni în alt tărâm, ci și doi părinți minunați. Ideea că mama și tatăl său vor petrece timp împreună cu el îl încânta.

Și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți, iar băiatul le-a împărtășit tuturor adevărata semnificație a muzicii, transformând lumea într-un loc mai bun.

Și-am încălecat pe-o notă muzicală

Și v-am spus o poveste ireală.

Sara Maria SANDA, clasa a VI-a

prof. coordonator: Iuliana-Lucia SANDA

Dulceață

Se sfădeau din primăvară,

În livadă, pomii.

Ce-l va îndulci pe Frosty:

O gutuie amăruie sau

O vișină târzie?

Iaca, vișină să fie!

Cu lamâie și cu tos

Să fie cât mai gustos!

Gabriel SĂFTESCU, clasa a V-a

Prof. coordonator: Elena Andreea POPA

Cântecul pădurii

În adâncul bătrân al codrului,
Sub misteriosul verde al umbrarului,
Unde vântul pătrunde printre crengi ferit
Un cerb, ca o stea, aleargă grăbit.

Frunzele, ca petalele de ambră, cad în dans lin
O simfonie de sunete umple aerul senin
Ecoul unei păsări deasupra inimii naturii
Își șerpuiește drumul lin prin labirintul tăcerii

Apele cristaline curg leneș pe pietre netede
Natura își țese covorul cu fire de verde
În tainicul peisaj al munților, măreților
Păsările desenează o lume măiastră în zbor

Norii se joacă ascunși printre vârfuri înalte
Peste lunci și peste văi și peste toate
Vântul cântă în armonie cu frunzele
Lumea își cântă în pace suspinele

În armonia naturii descoperi tăcerea măiastră
Și simțurile noastre se trezesc la viață
În armonia eternă de frumusețe și mister
Sub cerul înstelat și omul este liber.

Ariana OIȚĂ, clasa a V-a

Prof. coordonator: Nicoleta Aurora IONAȘCU

Primăvară

furnicile mărunte
cară căldură-n mușuroi
iar de pe o creangă
păsărelele spun gâzelor
că este primăvară
fir dintr-o poveste
pornit din caierul bunicii
s-a topit zăpada albă
și câmpul a-nflorit
copii zglobii se joacă
cu bucurii de primăvară
ghiocei s-au ivit
prin bruma ce-a plecat
lăsându-i soarelui
cerul infinit și albastru

,

Anisia PÎRVU, clasa a X-a

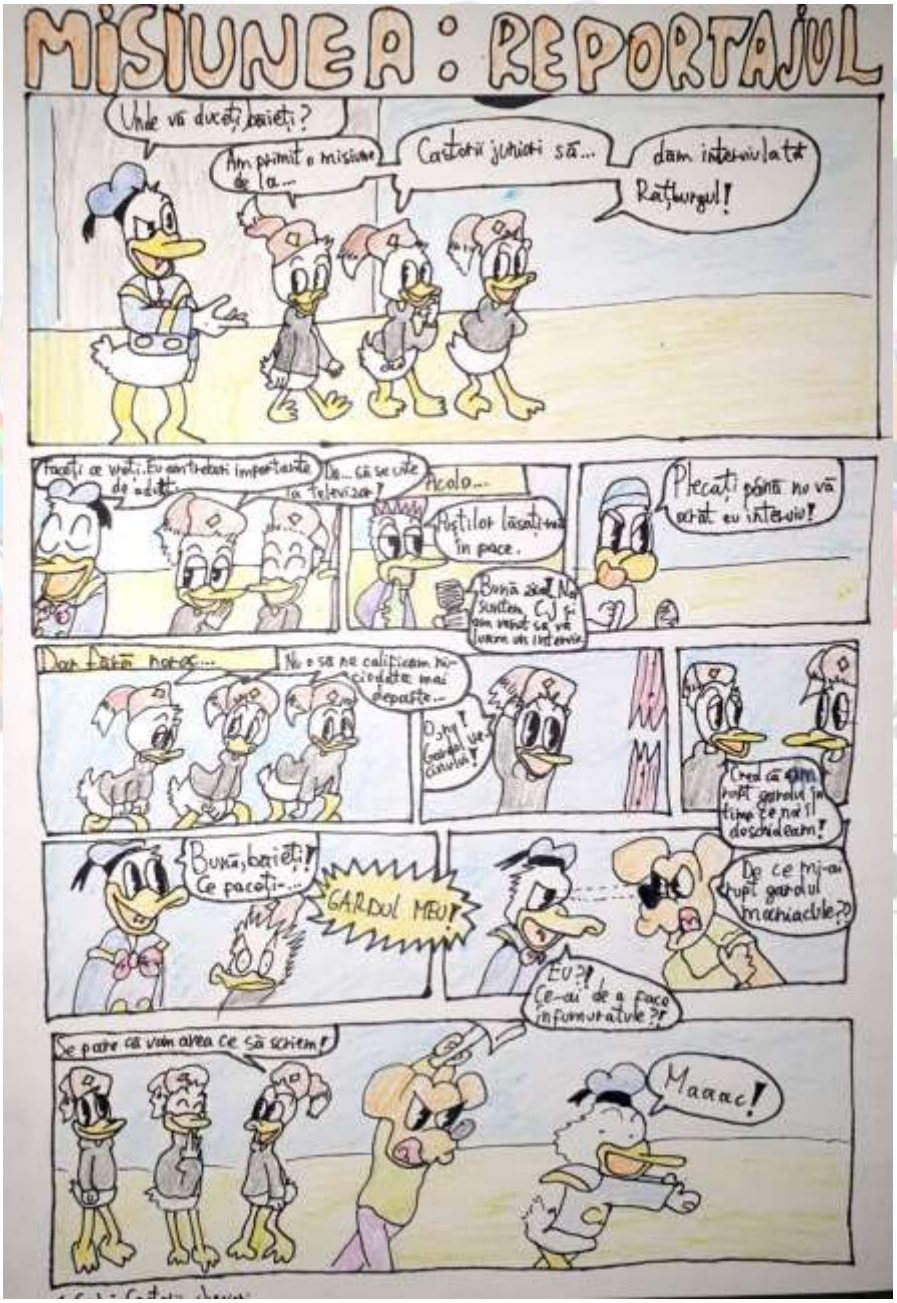
Prof. coordonator: Lucia Iuliana SANDA

Amalia Maria POPA, clasa a V-a

Prof . îndrumător: Lorena Maria BÂRCU

Misiunea: Reportajul

Prof. dr. Felicia Elena CĂLMUC

Prof. ing. Sorin DINIȘOR

Proiectele ERASMUS+-exemplu de bună practică pentru predarea în echipă

În ultimii ani a devenit evident faptul că, pentru a menține actul de predare la un nivel ridicat, cadrele didactice nu mai pot nega importanța dimensiunii transfrontaliere a educației. Prin urmare, noi, profesorii, trebuie să ne îndreptăm atenția spre implementarea în școală a unor proiecte care să răspundă nevoilor elevilor noștri, indiferent de abilitățile personale, de zonele de interes, de nivelul de pregătire pe care îl au aceștia sau de mediul social din care provin. De asemenea, trebuie să avem în vedere și faptul că pluridisciplinaritatea rămâne un concept cheie în ceea ce privește dezvoltarea armonioasă a copiilor și tinerilor cu care lucrăm pentru o integrare corectă în societate în viitor. Astfel, pentru a-i putea implica în activități care presupun abordarea unor domenii de studiu diferite, este necesar ca, mai întâi, noi să fim dispuși să recurgem la strategii și tehnici de predare ce nu se mai limitează la materia pe care o predăm la clasă. Toate aceste aspecte pot fi atinse doar dacă reușim să ne depășim orgoliile personale și să lucrăm în echipă pentru interesul superior al elevilor noștri.

În acest context, proiectele Erasmus+ reprezintă un model de bună practică atât în ceea ce privește o bună colaborare între cadre didactice la nivel de școală, cât și referitor la conceptul de învățare pe tot parcursul vieții, prin studierea tehnicilor de lucru aplicate cu succes la clasă de colegi din unități școlare din Uniunea

Europeană și alte țări ce au aderat la acest program. În același timp, aceste proiecte reprezintă pentru elevi o șansă unică de a cunoaște sisteme educaționale din alte țări prin interacțiunea directă cu alți copii și tineri din străinătate, interacțiune care îi ajută în a-și dezvolta abilități de comunicare și organizatorice atât de necesare în societatea de astăzi. Nu în ultimul rând, o dimensiune importantă a programului Erasmus+ este oferirea de șanse egale tuturor elevilor. Prin urmare, acesta reprezintă o oportunitate extraordinară de a depăși bariere de ordin social spre a oferi o șansă reală unor anumite categorii defavorizate de copii de a avea o deschidere educațională care, altfel, le-ar fi probabil refuzată, deschidere ce le poate schimba viitorul.

Dacă noi, profesorii, vom reuși să nu ne îndepărtăm de la menirea de dascăli, și anume aceea de a avea permanent în minte interesul superior al elevilor noștri, atunci vom găsi o cale de a colabora cu colegi din școlile unde predăm pentru o bună implementare a acestor proiecte. Iar, în cazul în care nu am derulat astfel de programe până acum, vom putea învăța cu siguranță de la colegii noștri deja implicați. Și să nu uităm că lucrul în echipă rămâne elementul de bază.

Începând cu anul 2018, Palatul Copiilor din Craiova a avut în derulare 4 proiecte Erasmus+ de parteneriat strategic între școli, acțiunea cheie KA 229. Noi, autorii prezentului articol, facem parte din echipa de implementare a acestora (prof. dr. Călmuc Felicia- coordonator proiecte europene pe unitate și multiplicator de informație europene, prof. ing. Dinișor Sorin- membru în echipa de implementare). De asemenea, în anul 2021, Palatul Copiilor Craiova a abținut Acreditarea Erasmus+, iar din 2022 implementează finanțări anuale obținute în cadrul acesteia.

În cele ce urmează, vă vom face o scurtă prezentare a proiectului derulat de noi, proiect al cărui titlu este LEARN4LIFE-ACTIVE AND RESPONSIBLE CITIZENSHIP, 2018-1-IT02-KA229-048599_5. Motivul pentru care am ales acest

proiect este faptul că a fost ales ca exemplu de bună practică de către Comisia europeană, co-finanțator al programului Erasmus+.

Coordonatorul este o școală din Italia, ISTITUTO COMPRENSIVO DI ATRI, iar PALATUL COPIILOR CRAIOVA este partener, alături de încă alte 3 unități școlare- *5o GYMNASIO, KARDITSAS*, GRECIA, *SKOLA PODSTAWOWA IM. S.F. KLONOWICZA, SULMIERZYCE*, POLONIA, respectiv *TEVFIK ILERI IMAM HATIP ORTAOKULU, SAMSUN*, TURCIA.

Proiectul are ca grup țintă elevi cu vârsta cuprinsă între 12 și 15 ani și care frecventează unul sau mai multe din cercurile de activități derulate la Palatul Copiilor Craiova. Având în vedere că instituția noastră oferă educație de tip non formal în mai multe domenii (culturi și civilizații, artă, științe, sport), încă de la început am conceput echipa de proiect ca fiind formată din profesori cu specializări diferite (coordonatorul- profesor de limbă franceză/engleză, membri- profesor de karting, de dans modern, respectiv teatru). Am considerat că tema proiectului- CETĂȚENIE ACTIVĂ ȘI RESPONSABILĂ- poate fi abordată și în alte proiecte derulate de instituția noastră, precum și aplicată cu succes la clasă de orice cadru didactic, indiferent de cercul coordonat la Palatul Copiilor Craiova.

Elevii implicați în proiect au avut acces la activitățile acestuia indiferent de cercul frecventat, activități derulate atât la nivel de instituție, alături de parteneri locali (Muzeul Olteniei, Biblioteca Județeană, Cuvântul libertății), cât și la nivel național, alături de colegi din Palatele și Cluburile Copiilor cu care derulăm în mod constant diverse programe educaționale. De asemenea, alți colegi din instituție au fost dornici să se implice în implementarea sa. Toți am plecat de la principiul că elevii noștri trebuie să învețe ce înseamnă a fi cetățean activ și responsabil de la o vârstă cât mai fragedă, iar dezvoltarea armonioasă a personalității lor depinde în foarte mare măsură de maniera în care înțeleg să contribuie, prin gesturi mărunte, dar constante, la conturarea unei comunități viitoare de care să fim toți mândri.

Un alt element foarte important al acestui proiect a fost reprezentat de mobilitățile derulate în țările partenere, mobilități la care au participat câte 2 cadre didactice și 6 elevi. Aceștia au avut ocazia de a asista direct la activități derulate de colegi din Italia, Turcia și Grecia, iar ulterior au aplicat cu succes acasă lucrurile învățate. Pe lângă abilitățile de comunicare, participanții au dezvoltat și reale abilități de organizare în cadrul mobilității organizate de instituția noastră, mobilitate apreciată ca fiind un real succes de către cei 4 parteneri din străinătate. De asemenea, elevi și profesori au învățat lucruri deosebit de utile cu privire la educația în sistem online în cadrul ultimei mobilități, desfășurată în sistem virtual de partenerul polonez, din cauza pandemiei actuale de Covid 19.

În ansamblu, prezentul proiect a fost o adevărată provocare profesională pentru toți cei implicați. A fost unul din cele patru proiecte Erasmus+ derulate concomitent de instituția noastră începând cu 2018, iar provocarea a constat în primul rând în faptul că Palatul Copiilor Craiova nu mai implementase anterior astfel de parteneriate strategice. De asemenea, au apărut numeroase dificultăți pe parcurs, dificultăți cauzate de pandemia de Covid 19. Toate obstacolele au fost depășite cu succes datorită unei bune colaborări atât între profesorii școlii noastre, cât și între cei 5 parteneri, cu susținerea permanentă a Agenției Naționale de proiecte europene prin ofițerul de proiect desemnat.

În concluzie, luând în considerare toate aspectele de mai sus, aceste tipuri de proiecte reprezintă o extraordinară oportunitate educațională atât pentru elevi, cât și pentru profesori și rămân un exemplu de bună practică pentru lucrul în echipă în interesul superior al elevilor fiecăruia dintre noi.

Solicitați acces pentru editare
LEARN 4 LIFE
Greetings from Poland

NELERE MÜS
A MUKTEDİR
BİR KILAVUZ
MUSTAFA KE

Alexia DOBRESCU, clasa a VII-a

Carina VESELU, clasa a VII-a

Coordonator: prof. dr. Felicia Elena CĂLMUC

Mobilitatea din Grecia, Chios-o experiență de neuitat

Erasmus-ul din Chios s-a centralizat pe tema "Cyberbullying-ului". Referindu-se la modalitățile de recunoaștere a victimelor și a abuzatorilor din intermediul online. Dar aceasta experință nu a fost axată numai pe părțile negative ale MASS-Mediei.

În deplasarea echipei din România de anti-bullying am avut șansa de a vizita nenumărate locuri și atracții turistice din zonă. Ne-am împrietenit, de asemenea, cu localnicii zonei Chios și copiii echipei împotriva bullying-ului din Grecia.

Am interacționat cu elevii care au participat la anumitele activități în aer liber organizate de cei din Grecia, fiind țara gazdă a proiectului în anul respectiv.

Am avut activități și clase de handcrafting în care am învățat să facem brățări și în care am realizat un afiș dedicat proiectului.

Am avut și timp liber pentru recreație, în care ne-am jucat fotbal, volei, handball, baschet, șotron, etc..

Țările care au participat în proiect au fost:

- Grecia
- România
- Turcia
- Estonia

Proiectele Erasmus sunt o modalitate foarte bună de a-ți testa engleza și de a o pune în aplicare.

Iar încă un avantaj ar fi șansa dată de acestea copiilor de a-și face prieteni noi, de a învăța mai multe despre alte culturi și de a ieși din zona de confort.

Mobilitatea din Grecia ne-a plăcut cel mai mult deoarece se aflau și persoane pe care deja le cunoșteam din mobilitațile trecute, dar și persoane noi pe care abia așteptam să le cunoaștem.

Ne-am înțeles foarte bine cu anumite persoane în special, care s-au dovedit a fi foarte amabile și cu care aveam foarte multe în comun, ca de exemplu music taste-ul, anumite sporturi, jocuri, până și tradiții care ni se păreau asemănătoare. Până și lucrurile simple de zi cu zi pot forma o prietenie frumoasă între doi oameni.

Erasmus+ a fost experiență de neuitat pentru fiecare dintre noi, atât pentru elevi, cât și pentru cadrele didactice. O amintire pe care ne-am propus să o repetăm.

Mulțumim Programului Erasmus+!

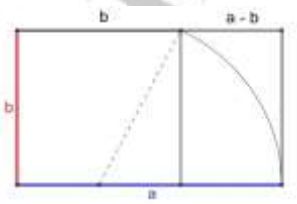
Prof. Daniela IANCU

Matematica, sursă a cunoașterii umane?

Cum considerăm matematica? Majoritatea copiilor ar spune ca este rigidă, complicată și de-a dreptul plictisitoare. Adevărata esență a matematicii este ascunsă în toate lucrurile pe lângă care trecem și pe care le observăm, care se află într-o profundă corelație cu matematica. Avem ora de Matematică Aplicată a doua zi. Despre ce am putea vorbi dacă în urmatoarea seară urmează "Eclipsa de lună" decât despre astronomie? La oră am studiat meticulos sistemul solar. Este important să știm despre universul în care trăim, atât de vast și interesant, un adevărat izvor al cunoașterii absolute. Pentru că asta este ceea ce încercăm să învățăm: să se cunoască pe ei înșiși, însă pentru a face acest lucru, trebuie să cunoască lumea care îi înconjoară. Am discutat împreună despre localizarea planetelor, acei mii de kilometri care ne despart de soare și de planetele vecine. Folosind metoda 3D, observăm împreună felul în care se învârt planetele și am primit o întrebare esențială: De ce se rotesc planetele?

Întrebarea ascunde o a doua întrebare: De ce au ales planetele să se învârtă în jurul soarelui și nu să meargă în față, în spate, într-un pătrat, sau un tetraedru. De ce tot ceea ce ne înconjoară pare să se învârtă, să adopte o formă sferică? Explicația este una dintre cele mai studiate fenomene, încă din perioada antichității. Este vorba de "Numărul de aur", una din căile de legătură dintre filozofie şi realitatea practică.

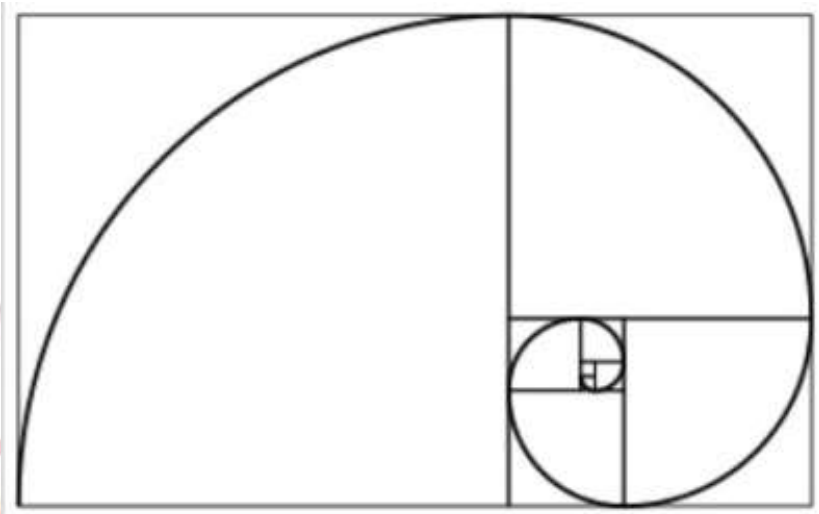
Matematicianul Leonardo Pisano, cunoscut sub numele de Fibonacci, ne-a lăsat șirul care îi poartă numele (“Şirul lui Fibonacci”), în care fiecare număr este suma a două numere anterioare lui: 1,1,2,3,5,8,13,21,34...Tot el a ajuns la constatarea că rezultatul împărțirii oricărui termen din şir la precedentul aproximează numărul de aur – “phi”, 1,618033.., număr care apare în triunghiul isoscel al lui Pitagora și în multe alte locuri în matematică.

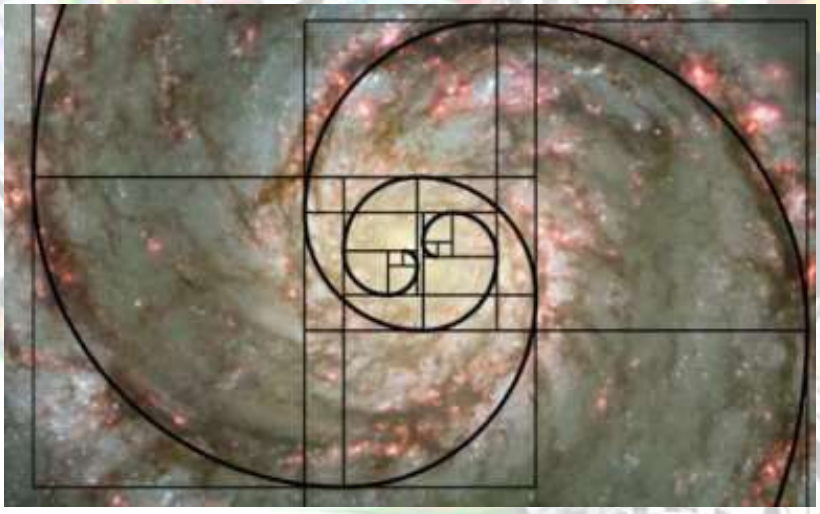
Desenăm dreptunghiul al cărui raport dintre lungime și lățime este numărul phi, încadrăm în interiorul lui un alt dreptunghi cu aceleași proprietăți, încă unul și continuăm…Iată că apare secțiunea de aur nu numai în matematică, ci chiar în viața de zi cu zi, în imaginea formării universului, în natură (cochilia melcului, dispunerea semințelor în floarea soarelui, ananas și majoritatea fructelor și legumelor), la om (ADNul, forma urechii, interiorul aparatului auditiv, bronhiile,chiar și creierul după ultimele cercetari).

Iubirea mea pentru "Raportul de Aur" se pare că e molipsitoare! N-are cum să nu fie! De fapt, mai căutăm încă un pretext, ca să discutăm despre "în ce mai întâlnim acest raport"? La cutia de chibrituri, cărțile de vizită, chiar îmi spun cu câți mm ar trebui să fie mai îngustă coala A4 pentru a avea dimensiunile secțiunii de aur. Le recomand să citească romanul "Codul lui Davinci" de Dan Brown și să găsească în el la fel de multe date despre acest număr magic PHI(1,618). Și așa ne creștem unii pe alții, ne dezvoltăm abilitatea de a genera idei noi... de a rezolva probleme într-un mod inventiv, original, bazându-ne pe creativitate și imaginație.

Acestea sunt lucrurile pe care le integrăm în orele de matematică: pe lângă faptele științifice (felul în care arată sau se învart planetele) se ivesc curiozități ludice care au răspunsuri cu mult mai interesante. Astfel, am plonjat, împreună cu copiii, într-o excursie a fascinației matematice în Numărul de Aur ce se află la baza existenței noastre și în tot ceea ce ne înconjoară, dar mai presus, ne dă capacitatea de a ne dori să învățăm mai mult.

Și da, matematica este sursă a cunoașterii umane!

Prof. Alina-Mihaela MĂLĂIESCU-UDREA

Gimnastica aerobică, mijloc de formare a personalității elevilor

Formarea personalității elevilor prin intermediul sportului este o activitate complexă, care pretinde celor ce se ocupă de ea abnegație, vocație și măiestrie pedagogică, opera educațională fiind un proces de formare și transformare a omului, îndemnându-l în final la autoeducație.

Plecând de la cele prezentate mai sus, un farmec aparte îl adaugă sportului gimnastica aerobică. Și, dacă prin muzică se educă inteligența, prin gimnastică se educă curajul (Platon) de a-ți dezvălui trăirile interioare prin mișcări scenice ritmice, muzicalitate, expresivitate și echilibru.

Gimnastica aerobică, prin mijloacele sale specifice, oferă atât o paletă variată de metode și tehnici de exteriorizare și descărcare a energiei debordante a practicanților, cât și canalizarea acesteia prin educarea mișcărilor, ducând la exteriorizarea emoțiilor într-o formă artistică capabilă de a-i capta pe cei din jur.

Pregătirea artistică și continua grijă de a realiza concordanța între mișcare, muzică, ritm, muzicalitate și prezența scenică, formează și evidențiază la sportiv o personalitate bine echilibrată, sociabilă, capabilă să-și manifeste trăirile afective. Dezvoltă, de asemenea, o personalitate independentă, cu încredere în sine, capabilă să se afirme și să se impună în colectivitate, știind în același timp să coopereze cu partenerul scenic și să fie fair-play.

Gimnastica aerobică poate fi privită și ca o formă de terapie, obligându-l pe cel care-l practică să-și privească continuu interiorul, să-și depășască barierele subiective, putând experimenta mereu un nou ”rol” și o nouă stare subiectivă. Și dacă societatea limitează și îngrădește o dezvoltare totală a personalității, gimnastica

aerobică pune în cadrul scenei, prin naturalețe, sponteneitate și libertate personalitatea gimnastului printr-o creativitate ce își lărgește libertatea de expresie într-o formă profundă și personală a fiecăruia. Expresivitatea, muzicalitatea, ritmicitatea, armonia între muzică și mișcare permit dezvoltarea capacităților de control asupra propriilor trăiri și comportamentelor ulterioare.

Gimnastica aerobică dă posibilitatea dezvoltării autenticității personale și puterea de a depăși barierele subiective în relația cu sine și cu ceilalți. Este invitația la o întâlnire intimă cu propria persoană, dar și la interrelaționarea cu cel de lângă noi.

Însă, un lucru nu trebuie uitat: trăsăturile de personalitate armonios conturate ale sportivului sunt efectele activităților sportive desfășurate în ani de antrenament, sportul pretinzând o serie întregă de calități dobândite, ce trebuie îmbinate cu voința de a munci pentru a fi cel mai bun.

Prof. Cosmin PUICĂ

Ora de Informatică

Într-un vechi conac boieresc din Segarcea, sub acoperișurile sale bătrâne, se desfășoară o activitate minunată, învăluită în mister și tehnologie. Aici, printre pereți plini de istorie și grădini înfloritoare, Informatica devine o călătorie prin universul digital, învățată cu bucurie și curiozitate de către cei mici.

În laboratorul de informatică, laptop-urile strălucesc ca niște stele pe cerul nopții, iar soba răspândește căldura atât fizică, cât și sufletească, creând un cadru prielnic pentru descoperiri și creații. Copiii, cu ochii strălucitori și imaginația aprinsă, pășesc în lumea virtuală cu nerăbdare și entuziasm.

În fiecare zi, activitățile extracurriculare de informatică devin aventuri noi și captivante. Îndrumați de profesorul lor pasionat, copiii explorează tainele algoritmilor, descoperă secretele programării și se joacă cu codurile, ca și cum ar fi povești magice pe care le scriu cu propriile lor mâini.

Prin intermediul jocurilor educative și a proiectelor interactive, conacul devine o arenă a cunoașterii, unde trecutul și viitorul se împletesc armonios. Fiecare click devine o călătorie într-o lume nouă, iar fiecare linie de cod este o poartă către noi oportunități de învățare și dezvoltare.

În grădina plină de copaci seculari lecțiile prind viață, iar ideile prind aripi. Sub umbra generoasă a naturii copiii devin creatori de software, inventatori de algoritmi și arhitecți ai viitorului digital. Fiecare frunză care se mișcă în vânt devine sursă de inspirație, iar fiecare cântec de pasăre devine coloană sonoră pentru inovație.

În acest conac boieresc, Informatica nu este doar o materie școlară, ci devine un mod de viață, o filosofie a descoperirii și a creației. Profesorul devine ghidul lor prin labirintul tehnologic, încurajându-i să-și exploreze limitele și să-și depășească fricile într-o călătorie spre cunoaștere și excelență.

Și astfel, sub cupola vechiului conac boieresc, trecutul și viitorul se întâlnesc într-o armonie perfectă, iar Informatica devine lumina ce îi călăuzește pe cei mici spre înălțimi neatinse și visuri împlinite.

Prof. Claudia Paulina RĂDULESCU

De la o piesă la o pasiune

În data de 22 aprilie 2024, în cadrul evenimentului „Science fair” organizat de Școala Gimnazială „Mircea Eliade” Craiova, elevii cercului de Informatică - Ruscu Andrei (clasa a IV-a), Danciu Rareș (clasa a VII-a) și Vieru Andrei Gabriel (clasa a IX-a) au realizat o demostrație în fața elevilor din clasele gimnaziale. Aceștia au arătat cum funcționează un robot mecanizat, construit de ei, marcând astfel o inițiativă de robotică educațională școlară, dezvoltând pe lângă abilitățile elevilor de construire a roboților și abilitățile de comunicare în public, de a lua decizii împreună ca și echipă, de a se baza unii pe ceilalți, de a nu-și pierde concentrarea în momente dificile și de a face tot posibilul în a găsi soluții împreună, așa cum s-a întâmplat când robotelul s-a defectat.

Roboții sunt construiți de „oameni”, de aceea avem nevoie de oameni și de educație digitală pentru elevii noștri, chiar de la vârste fragede.

Educația digitală a devenit parte din existența noastră și trebuie să o integrăm în viața noastră, să ne adaptăm la tehnologie și să ne bucurăm astfel de evoluție împreună.

Trebuie să ne updatam în mod continuu, iar astfel de activități prin care sunt implicați elevii noștri ne vor ajuta să dezvoltăm atât competențele de comunicare, cât și competențele digitale și tehnice.

YOUrself

BELieve in
YOUrself

BELieve in
YOUrself

Prof. Ana ZIDARU

Matematica, o gimnastică agreabilă şi instructivă a minţii

Motto: "Învăţând matematică, înveţi să gândeşti" (Grigore Moisil)5

Cercul de matematică aplicată în tehnică de calcul își propune ca prin jocuri şi probleme să dezvolte copiilor spiritul de observaţie, atenţia, dorinţa de a găsi soluţii problemelor de rezolvat. Îmi propun să îi atrag pe elevi spre studiul matematicii punând în evidență aplicabilitatea acestor cunoștințe în practică, în viața de zi cu zi.

Elevii sunt eliberaţi de teama de a răspunde greşit şi sunt încurajaţi să îşi exprime modul în care au gândit rezolvarea problemelor.

Programa cercului de matematică aplicată cuprinde jocuri şi probleme distractive, de perspicacitate, de logică, care urmăresc dezvoltarea spiritului de observaţie, a memoriei, a agerimii minţii. Strategia didactică are ca dominant lucrul în echipă, care favorizează comunicarea şi asumarea de către elevi a diverselor roluri în cadrul grupului (conducător-executant).

Îmi propun să îi conving pe elevi despre importanţa cunoştinţelor de matematică în viaţa de zi cu zi, că nu există nimic din ceea ce ei cunosc şi vor învăţa în care matematica să nu fie implicată, să descopere conexiuni între această disciplină şi o varietate de domenii.

Îmi doresc ca elevii mei să privească matematica şi altfel, mai atractivă, distractivă, un mijloc de învăţare, dar şi de recreere, o gimnastică agreabilă şi instructivă a minţii.

Prof. Mihaela Roxana TERHECI

Descoperirea naturii prin experiențe practice

În era în care mediul înconjurător se confruntă cu provocări tot mai mari, activitățiile desfășurate în cadrul cercului de Protecția Mediului-Ecologie își propune să ofere copiilor cunoștințele necesare pentru a deveni cetățeni responsabili. Elevii învață și se implică activ în protejarea mediului înconjurător prin diverse activități practice, ei descoperă importanța conservării naturii și contribuie la îngrijirea ei.

Activitățile desfășurate în acest cadru nu numai că îi învață pe cei înscriși despre importanța conservării naturii, dar îi și ghidează să exploreze și să protejeze mediul înconjurător.

Un aspect central al activităților desfășurate în cadrul cercului este încurajarea copiilor să-și dezvolte o legătură puternică cu natura. Prin intermediul unor activități precum plantarea de flori, curățarea curții școlii, explorarea naturii înconjurătoare și învățarea despre ecosistemele locale, copiii își dezvoltă empatia și respectul față de mediul înconjurător.

Săptămâna Verde este doar una dintre numeroasele inițiative care promovează educația ecologică în cadrul cercului de Protecția Mediului - Ecologie. De exemplu, în timpul acestei săptămâni speciale, copiii au avut ocazia să participe la diverse activități practice, precum prepararea unei salate folosind legume proaspete. Prin această experiență, copiii au învățat nu doar despre importanța consumului de alimente sănătoase, ci și despre contribuția lor la protejarea mediului.

Un alt moment memorabil a fost când am plantat flori în curtea școlii. Prin această activitate, elevii nu numai că au învățat despre ciclul de viață al plantelor, dar au contribuit și la înfrumusețarea mediului înconjurător. De asemenea, am organizat sesiuni de curățenie în curtea școlii, învățându-i pe copii să-și asume responsabilitatea pentru mediul lor și să își respecte spațiul comun.

Educația ecologică nu se oprește la băncile școlii; este pusă în practică în fiecare zi. Prin activități precum curățenia curții școlii și sesiunile de învățare interactive despre reciclare și gestionarea deșeurilor, copiii devin agenți activi ai schimbării în comunitatea lor.

Prin toate aceste activități, obiectivul nostru a fost să îi învățăm pe elevii noștri nu doar despre importanța protejării mediului, ci și să îi încurajăm să acționeze și contribuie la crearea unui viitor mai verde și mai sustenabil pentru toți.

Prin educație și acțiune practică, aceștia devin cetățeni responsabili și implicați în protejarea naturii pentru generațiile viitoare.

Prof. Mariana GHEORGHE

Prof. Adriana Nicoleta GAVRILĂ

Rolul și importanța pădurilor pentru societate

Motto:,,Pădurea nu este o improvizaţie de moment, ci rezultatul unor grele şi îndelungi lupte între forţele oarbe ale naturii, care rod neîncetat coaja pământului până ce vegetaţia lemnoasă cu o îndelungată răbdare şi cu o admirabilă tactică, pune stăpânire pe sol, potoleşte puterea destructivă a acestor forţe oarbe şi dă omului liniştea, siguranţa zilei de mâine şi deci, puterea de a trăi" (Marin Dracea, 1937)

În luna aprilie 2024, s-a desfășurat etapa județeană a Concursului Internațional „Tineri în pădurile Europei","Young People in European Forests", organizat de Regia Națională Romsilva în parteneriat cu Asociația pentru Dezvoltare Comunitară Durabilă Alutus și Ministerul Educației, unde Palatul Copiilor Craiova a participat cu un echipaj format din elevele: Bunăiașu Raisa, Florea Antonia și Velcu Izabela, care au obținut cel mai mare punctaj, calificându-se la etapa următoare. Elevele, coordonate de doamnele profesoare, au aflat informații utile despre pădurile din Europa, dar și-au însușit și noțiuni de legislație forestieră. În urma studiului materialului și ca urmare a participării la concurs, copiii au conștientizat cât de importante sunt aceste ecosisteme terestre pentru întreaga omenire, pentru planeta noastră. Tu, cititorule, ce știi despre „aceste oaze de verdeață"? Pentru a cunoaște

lucruri interesante și importante despre păduri, vom încerca în cele ce urmează să povestim puțin despre ele….. Despre păduri s-au scris multe, de ani şi ani….

Cum putem să definim aceste daruri pe care încă le avem?

Miracole cu numeroase enigme pentru omenire….., comunităţi complexe de viaţă, capabile să îndeplinească multiple funcţii social-economice şi ecologice; sisteme biologice deschise, unităţi ale biosferei, unde rolul principal este reprezentat de biocenoze forestiere (în special populaţiile de arbori); paşi esenţiali în evoluţia civilizaţiei, a societăţii.

Încă din timpuri străvechi, omul a fost într-o legătură armonioasă cu aceste „miracole naturale", acest lucru fiind accentuat şi prin scrierile lui C.Darwin, care considera că omul a evoluat prima dată în pădure.

Pe parcursul trecerii anilor, această comuniune a căpătat valenţe variate, pădurile asigurând multiple bunuri şi servicii oamenilor de pe Pământ, având roluri benefice şi o importanţă semnificativă pentru societate.

Plecând de la paragraful de mai sus, se poate releva faptul că noţiunea de „rol al pădurilor" se regăseşte în aspectele pe care le vom menţiona ulterior. Astfel, putem preciza că pădurile au mai multe roluri: rol benefic prin sursa de lemn pe care o oferă omului, rol terapeutic, rol purificator-igienic, rol hidrologic, rol edafic, rol recreativ.

În cele ce urmează, vom prezenta succint aceste roluri ale pădurilor. Referitor la beneficiile lemnului pentru societate, putem releva faptul că oamenii au utilizat acest produs al pădurilor încă din perioade străvechi, confecţionând unelte, arme, construind locuinţe.

De ce pădurile au beneficii terapeutice şi purificatoare?

Răspunsul îl vom găsi îndată, în interiorul lor, prin darurile pe care ni le oferă, reprezentate de plantele medicinale, de fructele şi de aerul curat, purificat de frunzele arborilor.

Din punct de vedere hidrologic şi edafic, ,,aceste patrimonii ale umanităţii - pădurile" au rol semnificativ pentru societate, întrucât prin stabilizarea solului şi menţinerea unui echilibru hidrologic, protejează bunurile umane împotriva alunecărilor de teren şi a inundaţiilor.

Unde poate omul să simtă freamăt de natură, să aibă linişte şi relaxare, dacă nu în păduri?

În ultimele decenii, societatea este într-un flux rutinier, uitând, din păcate, de echilibrul ancestral al omului cu natura, cu pădurile. Uneori, există o întoarcere a omului la acele locuri care i-au oferit beneficii diverse. Atunci, el înţelege faptul că doar pădurile sunt oaze de regăsire, relaxare, bucurie.

Interdependenţa dintre rolul şi importanţa pădurilor o vom revela în aspectele scriptice următoare.

Care este importanţa pădurilor pentru societate?

Această întrebare o regăsim adesea în rândul oamenilor. Răspunsul este foarte simplu, dacă ne gândim că aceste ,,podoabe ale naturii" ajută la întreţinerea vieţii pe Pământ, prin oferirea produselor lemnoase, asigură surse de plante medicinale, ciuperci, prin producerea de oxigen şi absorbţia de bioxid de carbon; filtrează aerul de impurităţi; asigură apă limpede, oferă stabilitate solului, dar şi spaţiu pentru recreere, îl ocroteşte aşadar pe om şi contribuie la creşterea calităţii vieţii pe Pământ.

Importanţa lemnului în viaţa omului o regăsim încă din trecut, având continuitate şi în prezent. Acest produs vegetal este utilizat în domenii vaste

(industrial, muzical, sportiv, gospodăresc). Pădurile sunt şi surse de fructe şi plante medicinale, foarte utilizate de oameni în industria farmaceutică, alimentară, cosmetică.

Calitatea aerului, a solului şi a apei capătă valenţe pozitive pentru oameni, datorită pădurilor, care sunt importante deoarece purifică aerul şi apa, fixează solul şi oferă protecţie majoră, asigurând sustenabilitatea vitală.

Dacă păduri nu sunt, nici viaţă nu este!

Bibliografie:

Ioan Milescu ,,Almanahul pădurilor, Editura Petru Maior, Reghin, 2015

Popescu Gheorghe , Pătrăşcoiu Nicolae ,,Pădurea şi Omul, Editura Nord Carta, Suceava, 2004

Valeriu Dinu ,,Pădurea –Apa-Mediul înconjurător, Editura Ceres, Bucureşti, 1974

Prof. Simona Ionela COJOCARIU

Campionatul Național de Karate WUKF pentru Copii

În zilele de 06-07 aprilie 2024 s-a desfășurat la Mediaș Campionatul Național de Karate WUKF pentru Copii, la care au participat 667 de sportivi de la 54 de cluburi din țară.

Concursul s-a desfășurat pe grupe de vârstă și niveluri de pregatire (grade-centuri). Probele de concurs au fost următoarele: kata individual feminin și masculin, kihon feminin și masculin, kata echipe feminin și masculin și kumite feminin și masculin.

Palatul Copiilor Craiova a fost reprezentat de 12 elevi, pregătiți de doamna profesoară Cojocariu Simona Ionela, care au obținut următoarele rezultate:

- 4 locuri I
  - Cojocariu Ștefan la Kata individual băieți 7 ani
  - Ureche Anastasia la Kihon individual fete 7 ani
  - Cojocariu Ștefan,Ionescu Albert și Firulescu Radu la Kata echipe băieți sub 9 ani
  - Ureche Anastasia, Lăceanu Beatrice și Safta Teodora la Kata echipe fete sub 9 ani
- 6 locuri II
  - Ureche Anastasia la Kata individual fete 7 ani
  - Gavril Radu la Kata individual și Kihon individual băieți 9 ani
  - Ionescu Albert la Kata individual și Kihon individual băieți 8 ani
  - Firulescu Radu la Kihon individual băieți 8 ani
- 1 loc III
  - Ciontu Andreea la Kata individual fete 10 ani

În urma rezultatelor obținute Palatul Copiilor Craiova s-a clasat pe locul 14 .

CAMPIONATUL NATIONAL
PENTRU COPII
Medias, 6-7 aprilie 2024
2
1
3

CAMPIONATUL NATIONAL
PENTRU COPII
Medias, 6-7 aprilie 2024
2
1
3

EUKF
2
1
3

CAMPIONATUL NATIONAL
PENTRU COPII
Medias, 6-7 aprilie 2024
EUKF
2
1
3

Prof. Georgiana-Maria-Denisa DOBRE

Premii și trofee importante pentru elevii Cercului de Muzică Populară

Muzica este una dintre cele mai complexe manifestări artistice, un limbaj sincretic, care evocă adeseori trăiri profunde. Muzica populară din folclorul nostru are rolul de a prezerva aceste trăiri ale țăranului simplu de odinioară, iar Cercul de Muzică Populară din cadrul Palatului Copiilor Craiova are ca scop însuşirea calităţilor necesare pentru a duce mai departe tradiția cântecului popular autentic.

Arta cântului se dezvoltă în timp, prin multe ore de studiu și exercițiu. Atunci când talentul și munca se împletesc, și rezultatele sunt pe măsură. Din cadrul Cercului de Muzică Populară s-au remarcat de-a lungul timpului numeroși copii cu calități vocale excepționale, încununate cu succes. Unul dintre aceste concursuri mai recente este „Festivalul Pe Plaiul Târgoviştei”, unde elevele Ivan Isabela şi Neacşu Daria au adus acasă premiul I, respectiv II. Ivan Isabela a impresionat juriul, obţinând 10 pe linie. Menționez ca fiind important și trofeul „Glasul Grupei” în cadrul concursului „Glasul Valahiei”. La categoria gimnaziu, Prunoiu Ovidiu a obţinut anul acesta trofeul a trei concursuri: „Mama doar Mama”, Concursul Național „Trandafirul de Aur” şi Festivalul Național „Dragobete Morenete” în cadrul căruia şi premiul III a fost de asemenea adus la Craiova de către elevul Mihnea Diaconu.

Perioada următoare se arată a fi foarte aglomerată pentru elevii Cercului de Muzică Populară, urmând numeroase concursuri atât locale cât şi naţionale. În cadrul acestora vor participa şi elevii Berneanu Cosmina, Dumitru Teodora, Vidu Karina, Staicu Rebeca, Bucşă Erica, Sofia Turea, Diaconeasa Nicole.

Cu siguranţă rezultatele lor vor fi mai mult decât promiţătoare, iar prestaţia lor va aduce mândrie instituţiei pe care o reprezintă.

Prof. Nicoleta Aurora IONAȘCU

Premii la Concursul național cu participare internațională de creație originală "Basmele Reginei Maria"

Prestigiosul concurs în țară și peste hotare, "Basmele Reginei Maria", aflat anul acesta la cea de a șaptesprezecea ediție, a devenit deja o tradiție frumoasă a Palatului Copiilor Craiova, care a obținut în acest an școlar 7 premii I, 5 premii II, 3 premii III și o Mențiune.

Următorii elevii vor fi premiați la Palatul Reginei Elisabeta din București, în data de 4 iunie 2024:

Premiul I:

IANCULUI NATALIA MARIA, clasa a V-a, Secțiunea Basm, prof. îndrumător Aurora Nicoelta Ionașcu

ANGHELINA ALEXANDRA ELENA, clasa a VII-a, Secțiunea Basm, prof. îndrumător Elena Andreea Popa

BRÎNZAN ALEXANDRU, clasa a V-a, Secțiunea Artă Plastică, prof. îndrumător Ioana Fluerașu

VRĂJITORU DARIA GABRIELA, clasa a VII-a, Secțiunea Artă Plastică, prof. îndrumător Ioana Fluerașu

PĂTRU IUSTINA MARIA, clasa a VIII-a, Secțiunea Artă Plastică, prof. îndrumător Mihaela Georgeta Olaru

POPESCU ELENA MARIA, clasa a X-a, Secțiunea Artă Plastică, prof. îndrumător Mihaela Georgeta Olaru

POPESCU MARIA ALEXANDRA, clasa a XI-a, Secțiunea Artă Plastică, prof. îndrumător Valentin Boboc

Premiul II

NOHAIU AMALIA, clasa a V-a, Secțiunea Basm, prof. îndrumător Cristina Morari

NICOLAE BIANCA ANDREEA, clasa a X-a, Secțiunea Pagină de jurnal, prof. îndrumător Elena Andreea Popa

FLOREA DARIA-ANDREEA, clasa a V-a, Secțiunea Artă plastică, prof. îndrumător Valentin Boboc

COSTACHE MATEI, clasa a VII-a, Secțiunea Artă Plastică, prof. îndrumător Ioana Fluerașu

FLOREA ANTONIA, clasa a X-a, Secțiunea Artă Digitală, prof. îndrumător Sandu Iuliana

Premiul III

STREINU INDRA NICOLETA, clasa a V-a, Secțiunea Artă Plastică, prof. îndrumător Ioana Fluerașu

ZAHARIE IOANA LAETIȚIA, clasa a XI-a, Secțiunea Artă Plastică, prof. îndrumător GEORGESCU MARIA MIHAELA

VIERU ANDREI, clasa a IX-a, Secțiunea Artă Digitală, prof. îndrumător Claudia Pauilina Rădulescu

MENȚIUNI

BUNĂIAȘU RAISA ELENA, clasa a X-a, Secțiunea Artă Plastică, prof. îndrumător Valentin Boboc

Felicitări copiilor noștri și profesorilor îndrumători!

Prof. Alina-Mihaela

MĂLĂIESCU-UDREA

Chic Aerobic din nou pe podium

În perioada 19-21 aprilie 2024 Aradul a găzduit cea de-a 29-a ediție a Concursului Internațional de dans „Ghiocelul de Argint”, concurs înregistrat în CPEENI 2024, cu finanțare din partea Ministerului Educației. Organizatorii acestui eveniment au fost: Palatul Copiilor Arad, Inspectoratul Școlar Județean Arad și Primăria Municipiului Arad.

Evenimentul s-a desfășurat la Teatrul Clasic „Ioan Slavici”, unde au participat peste 850 de concurenți din Croația, Republica Moldova, Slovacia, Ungaria și România. În compania unor ansambluri coregrafice de prestigiu, formația *Chic aerobic* de la Palatul Copiilor Craiova, la categoria claselor IX-XII, a obţinut premiul I la secțiunea *Majorete* și premiul al II-lea la secțiunea *Show Dance*. Între principalele obiective ale noastre se regăseste întotdeauna promovarea spiritului de fair play, promovarea mișcării în rândul elevilor pentru combaterea sedentarismului și obezității, promovarea valorilor morale și spirituale naţionale și europene.

Pentru copii, participarea la acest eveniment deosebit de la Arad a fost un foarte bun prilej de a-și face noi prieteni, de a-și îmbogăţi orizontul de cultură generală (ex.: vizita la Complexul Muzeal Arad, Catedrala ortodoxă „Sfânta Treime” Arad, care adăpostește o parte din moaștele Sfântului Ioan Gură de Aur).

Avându-l ca model pe întemeietorul Jocurilor Olimpice Moderne, Pierre de Coubertin, care spunea "Ai câștigat continuă, ai pierdut continuă!", noi ne continuăm

pregătirea pentru a fi mai buni la următoarele mari concursuri care vor avea loc până la sfârșitul anului școlar 2023-2024.

Prof. Alina Violeta CUȚULESCU

Formația „Motion” la „Ghiocelul de Aur”

Formația *Motion* de la Palatul Copiilor Craiova, Cercul de „Dans modern", îndrumați de doamna profesoară Cuțulescu Violeta Alina a reușit și de această dată să stârnească sute de aplauze și să adauge încă 2 premii în palmares, la concursul internațional de dans „Ghiocelul de argint", la Arad. Copiii au strălucit pe scenă, convingând juriul că sunt foarte buni!

Felicitări, copii!

Prof. Lucian CAZAN

Tenis de masă

Bazat pe dexteritate, rapiditate și percepții senzoriale, coroborat cu alte calități, precum forța sau rezistența, tenisul de masă este în primul rând un mijloc de relaxare. Practicarea acestei ramuri sportive are efecte benefice la nivelul sistemului nervos central, locomotor, cardio-vascular sau respirator. În plus, tenisul de masă își propune educarea unor trăsături comportamentale și de caracter cum ar fi disciplina, punctualitatea, corectitudinea, perseverența, atitudinea față de muncă. Acestea își vor pune amprenta asupra activităților ulterioare ale individului.

Anual, cei mai buni sportivi înscriși la Cercul de Tenis de masă din cadrul Palatului Copiilor Craiova participă la concursuri de specialitate. De-a lungul anilor, la Drăgășani, Râmnicu Vâlcea sau Drobeta Turnu Severin, aceștia s-au comportat foarte bine, aducând diplome și medalii pentru Palat. În această perioadă tenismanii craioveni se pregătesc pentru interjudețeanul de la Rm. Valcea unde, anul trecut, sub privirile campioanei mondiale Otilia Badescu, au reușit să obțină un loc I si o Mențiune.

DIPLOMA
DIPLOMA
DIPLOMA
DIPLOMA

Prof. dr. Oana MITRIA

Rolul educației între provocare și modernitate în societatea contemporană

Educaţia a fost de-a lungul timpului divers definită şi înţeleasă.

Putem porni de la prime afirmaţii precum este acea a lui Democrit, conform căruia *Natura şi educaţia sunt asemănătoare. Într-adevăr, educaţia transformă pe om, şi transformându-l îi dă (a doua) natură* sau ce a lui Aristotel, care afirma că *Educaţia este un ornament în vremuri de prosperitate şi un refugiu în vremuri de restrişte* sau cea a lui Will Durrant *Educaţia este descoperirea treptată a ignoranţei noastre* şi ajunge la acele afirmaţii literare cum este cea a lui Mark Twain, conform căreia *Educaţia este calea de la ignoranţa încrezută la incertitudinea jalnică*, sau cea a lui Anatole France, care considera că *Educaţia nu înseamnă cât de mult ai reţinut, şi nici măcar cât de multe cunoşti. Este capacitatea de a diferenţia între ceea ce ştii şi ceea ce nu ştii* sau din perspectiva poetică a lui Yeats, *Educaţia nu este umplerea unei găleţi, ci aprinderea unui foc*. Chiar şi oamenii influenţi de stat au realizat o serie de definiţii ale educaţiei, înţeleasă şi definită cu ajutorul termenilor militari şi prin compararea cu aceştia.

Un exemplu îl constituie cea a lui Nelson Mandela, care opina: *Educaţia este cea mai puternică armă pe care voi o puteţi folosi pentru a schimba lumea* sau cea a lui Stalin: *Educaţia este o armă ale cărei efecte depind de cine o ţine în mâini şi spre cine este ţintită*.

Educaţia este o metodă prin care cineva capătă un nivel mai ridicat de prejudecăţi, Educaţia este procesul prin care o grămadă de prejudecăţi îţi sunt vârâte pe gât (Martin Fischer), *Educaţia este ceea ce supravieţuieşte după ce tot ce a fost învăţat a fost uitat, Educaţia este puterea de a gândi limpede, puterea de acţiona bine în lucrarea lumii, puterea de a aprecia viaţa, Educaţia nu este doar un mijloc de a-ţi câştiga existenţa sau un instrument pentru a face avere, Educaţia este iniţierea în viaţa spiritului, pregătirea sufletului uman în căutarea adevărului şi a virtuţii* şi exemplele de acest gen pot continua la infinit.

Indiferent de numărul definiţiilor pe care educaţia le-a avut în decursul timpului, un singur lucru este cert: rolul acesteia în fiecare societate a fost major, a constituit amprenta acelei societăţii şi cartea ei de vizită.

Auzim adesea expresii caracterizatoare precum: „este un om lipsit de educaţie” sau opusul acesteia, „este un om cu o educaţie aleasă”. Dar în ce constă lipsa sau „surplusul” de educaţie? Există vreo formulă magică prin care să putem dobândi o anumită educaţie şi aceea să ne rămână veşnic? Sau educaţia noastră începe în copilărie, dar nu se finalizează niciodată, pentru că mereu ne putem „şlefui” noi ca fiinţe umane, şi prin urmare şi educaţia pe care am primit-o sau am dobândit-o?

Lumea contemporană se caracterizează printr-o evoluţie rapidă şi imprevizibilă a ştiinţei şi tehnicii, generând o gigantică mişcare de idei, de invenţii şi descoperiri, o creştere exponenţială a informaţiei şi a tehnologiilor de vârf. Acestea au drept consecinţă informatizarea societăţii, restructurarea şi reînnoirea unor demersuri epistemologice pluridisciplinare, din toate sectoarele vieţii sociale.

Societatea contemporană se confruntă cu resursele limitate de materii prime şi de energie, cu creşterea demografică, cu adâncirea decalajului dintre ţările bogate şi sărace, cu deteriorarea continuă a mediului înconjurător şi cu conflictele interetnice.

Soluţia acestei crize o constituie reforma învăţământului, care să producă transformări adânci în raport de specificul fiecărei ţări, o nouă politică a educaţiei pentru creşterea calităţii acesteia şi imprimarea caracterului prospectiv.

Educaţia interculturală reprezintă o topică importantă a discursului educaţional şi a practicilor educative în contemporaneitate. Contextele geopolitice, economice, culturale proprii Europei de astăzi şi din viitor prefigurează o intensificare a schimburilor şi transformărilor pe toate planurile. Europa contemporană nu mai poate fi înţeleasă şi tratată static, într-o viziune închisă, ci, în primul rând, prin prisma schimbărilor politice, sociale, culturale, economice, tehnologice, ce par a fi singura constantă a lumii în care trăim.

O Europă nouă trebuie să evite capcana euro-centrismului şovin, tentaţia unei replieri asupra ei-însăşi care ar trăda vocaţia cu adevărat europeană care este cea de deschidere către lume. Căci identitatea culturală a Europei se defineşte prin relaţiile sale cu ceilalţi.

Bibliografie:

Cozma, Teodor, *O nouă provocare pentru educaţie: interculturalitatea*, Editura Polirom, Iaşi, 2001;
Cucoş, Constantin, *Educaţia. Dimensiuni culturale şi interculturale,* Editura Polirom, Iaşi, 2000;

Ritzer, George, *The McDonaldization of Society*, Pine Forge Press, 2000.

Prof. Simona BLÎNDU

Prof. Laura DUMITRU

Profesorul european, ca model și ofertant de modele

În condițiile libertății de expresie, ale democratizării vieții sociale, ale liberei circulații, ale dispariției unor granițe concrete, educației îi revin sarcini dificile și inedite. Prin structură, obiective și conținut, educația este datoare să răspundă exigențelor cerute de evoluția realității naționale și internaționale.

De câțiva ani, documentele de politici educaționale la nivel european reafirmă statutul cadrelor didactice de actori-cheie ale oricăror strategii vizează stimularea și dezvoltarea socio-economică.

Pentru a-şi putea îndeplini rolul de lideri şi modele într-o societate aflată în tranziţie radicală, profesorii trebuie să beneficieze de un sistem de formare performant. A fi profesor european presupune a promova strategii şi metode de predare activă şi a dezvolta interesul elevilor pentru cunoașterea şi înțelegerea valorilor europene. Acest lucru constă în realizarea unor proiecte de lecție, care să evidențieze valorile europene şi suprapunerea lor peste cele româneşti.

Pedagogia modernă susține tot mai mult creșterea rolului elevilor în comunitate, retragerea discretă a profesorului din planul comunicării nemijlocite, acesta din urmă punând tot mai mult accentul pe procedeele de monitorizare și simulare. Educația nu înseamnă însă doar dezvoltare cognitivă. Elevii au nevoie și de formare completă a personalității, de dezvoltare morală și afectivă, iar acestea se concretizează prin urmărirea unor modele adulte. Elevii care sunt inspirați de

profesorii lor pot realiza lucruri uimitoare. Inspirația poate lua mai multe forme, de la a ajuta un elev în timpul anului școlar cu obiectivele lui pe termen scurt până la îndrumarea acestora spre cariera lor viitoare. Mulți oameni de succes amintesc un anumit profesor ca fiind cel care a încurajat dragostea lor pentru profesia pe care o exercită, iar unii chiar atribuie realizările lor acelui cadru didactic.

Pentru a reliefa particularitățile în care profesorii sunt imitați de către elevi apreciem că este necesar să deosebim imitația involuntară de comportament de imitația verbală. Prima dintre ele cuprinde mai multe forme, precum imitația gesturilor, sunetelor, mimicii, mișcării membrelor, postura etc.

Procesul de imitație este determinat de cele mai multe ori de diferența de statut care produce dorință intensă de succes, sau mai bine zis, la copii, de maturizare. Imitația corelează și intercondiționează cu alte procese psihosociale precum: sugestia, simpatia, emulația, moda etc, pe care profesorul este bine să le cunoască și de care trebuie să țină seama.

Viorel Prelici, preocupat de analiza forței sugestive a personalității educatorului, a manifestat tendința de a-i acorda sugestiei o importanță mai mare decât imitației, având impresia că prima este elementară și ar avea o sferă mai mare de cuprindere, în care ar putea intra și imitația.

M. Borlandi preia propunerea psihiatriei clasice de a limita utilizarea științifică a cuvântului *imitație* la desemnarea unor acțiuni și comportamente involuntare, săvârșite prin contaminare sau prin sugestie. După Borlandi, contaminarea este condiționată nu numai de proximitate, ci și de similitudine. Prin similitudine psihosociologul italian înțelege apartenența la același grup, chiar dacă în acesta există diferențe de statut.

Imitația conștientă, voluntar-rațională, se apropie dinspre psihologie, cel mai mult de sensul pedagogic și moral al sintagmei *profesorul model*. Realitatea

psihologică rezidă în faptul că profesorul, aflându-se frecvent în relație nemijlocită cu elevul, devine, mai mult sau mai puțin conștient și voluntar, un exemplu.

Intuind rolul profesorului de model moral pentru copii, A. Comenius, atunci când a proiectat școli publice, a recomandat ca acestea să fie *patronate* de bărbați (sau femei) foarte cinstiți. Chiar și în situația fericită când am avea în învățământ cadre bine selecționate și pregătite, potențialul lor de a fi exemple este limitat. Într-adevăr, dincolo de idealuri, profesorii sunt și ei oameni, ca toți ceilalți, având calități și defecte. Elevii și studenții pot identifica, desigur, atitudini și valori înalte, comportamente ale cadrelor didactice demne de urmat, pe care să le adopte în mare măsură, și au discernământ să deosebească ceea ce merită să fie imitat de ceea ce trebuie evitat.

Profesorul nu este doar un bun transmițător de informații, el este și un moderator, negociator, confident, consilier și multe alte roluri importante, atât la nivelul clasei, cât și în exteriorul ei. Toate aceste calități reprezintă certe motive pentru care să considerăm profesorii ca fiind unii din factorii utili în dezvoltarea și formarea unui persoane. Dintotdeauna, indiferent de gradul de civilizație și bunăstare al unei societăți, educatorul a fost și este considerat model pentru elevii săi, dezvoltând diverse trăsături de caracter și comportament ale acestora și stimulându-le modul de gândire.

Profesorii transmit generaţiilor tinere, în mod organizat şi planificat, valorile culturale create de generaţiile trecute, le îndrumă paşii în vastul domeniu al ştiinţei. Un profesor bun își lasă definitiv amprenta asupra dezvoltării armonioase a elevilor săi, printr-o sumă de calități esențiale care îl ajută să facă cinste vocației îmbrățișate.

Funcţia didactică a dascălului se exprimă prin îndeplinirea statutului de model, partener, sfătuitor. Ea se îndeplineşte prin crearea unei atmosfere generale de securitate şi încredere în clasă, prin încurajarea succeselor fiecărui elev, prin crearea unui flux de simpatie între profesor şi elev. Învățarea elevilor cum să gândească și

nu ce să gândească, de a-i încuraja să găsească soluții pentru viață, de a-i pregăti pentru eventualele eșecuri și de a vedea în ele o nouă oportunitate, de a greși și a învăța din aceste greșeli este modalitatea de a rămâne în inima copiilor. Un profesor model ar trebui astfel să își formeze un stil pedagogic democratic și nu autoritar, să țină cont de nevoile elevului, nu numai de obligațiile lui, să aibă acea vocație pentru carieră, vocatie ce înseamnă atât motivație interioară, cât și dragoste pentru copii.

Specialiștii și psihopedagogii au realizat portretul dascălului model astfel: constructivist, iubitor, înțelegător, imaginativ, abil, răbdător, pasionat de meserie, profund, adaptabil, creativ, empatic, perfecționist.

Rolul unui profesor în societate este pe cât de semnificativ, pe atât de valoros. El are o influenţă ce depăşeşte societatea în care trăieşte şi nicio altă personalitate nu poate avea o influenţă mai puternică decât un profesor. Elevii sunt profund afectaţi/marcaţi de caracterul, atitudinea profesorului şi afecţiunea, competenţa şi angajamentul său moral. Pe lângă valorile ştiinţifice şi culturale ale societătii, profesorul are datoria să cunoască valorile morale, principiile şi regulile morale proprii statului de drept şi societăţii democratice. Este chemat să formeze şi să dezvolte la elevi deprinderi de conduită morală în concordanţă cu aceste principii şi reguli morale.

În concluzie, profesorul trebuie să manifeste o conduită demnă în orice situaţii: în familie, în societate, în școală pentru că aceasta va fi imitată de elevii săi. O conduită ştiinţifică, culturală şi morală corectă a profesorului va fi învaţată de elevi şi, prin interiorizare, va deveni conduita elevilor săi. De aceea, profesorul trebuie să fie un model în tot ceea ce gândeşte şi în tot ceea ce realizează.

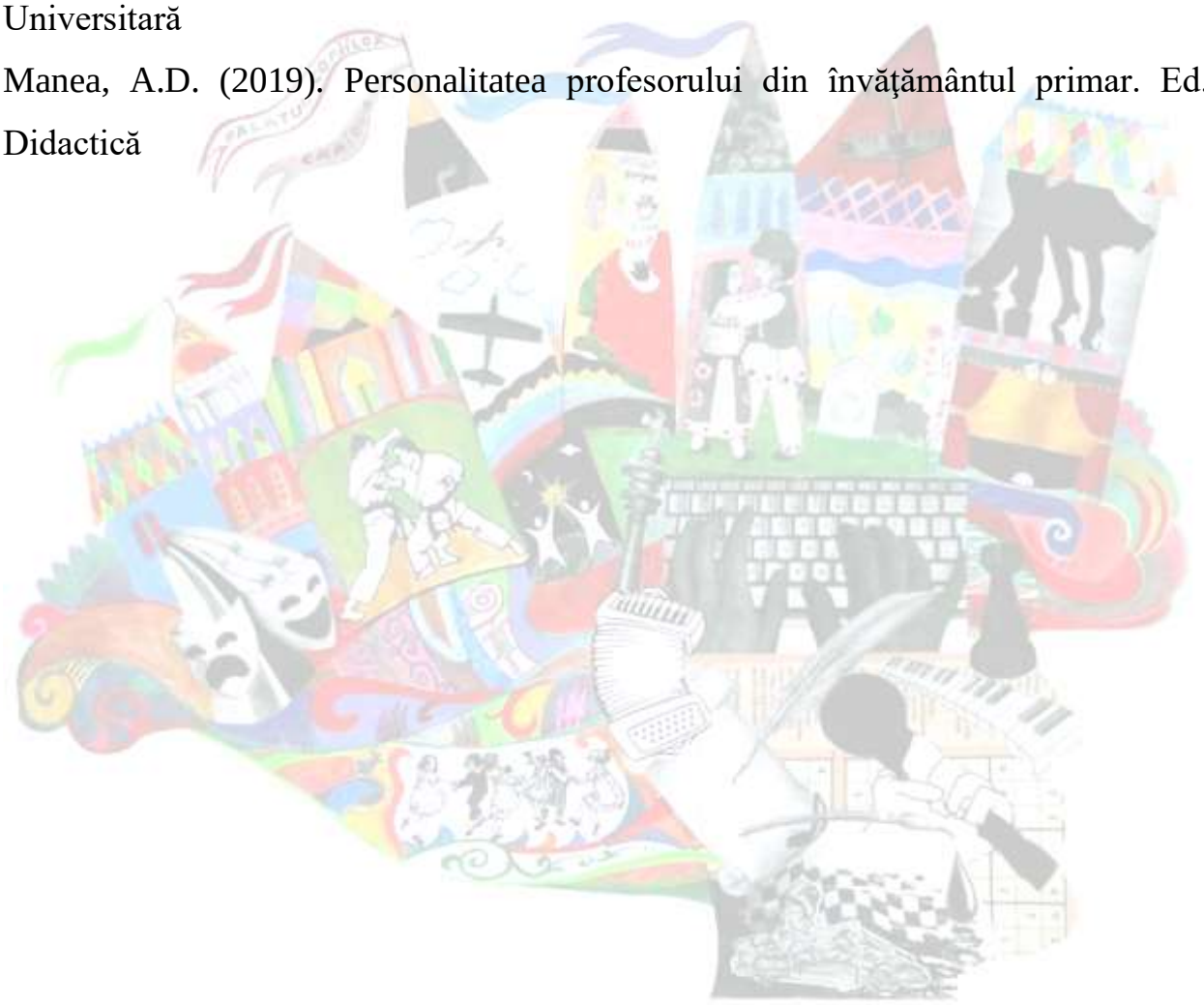
Bibliografie

Borlandi, M.et al, (2009), Dicționar al gândirii sociologice. Iași. Editura Polirom

Prelici, V. (1997), A educa înseamnă a iubi, București, EDP.

Strungă, A.(2022), Statutul profesional al cadrelor didactice. București. Editura Universitară

Manea, A.D. (2019). Personalitatea profesorului din învăţământul primar. Ed. Didactică

Prof. Daria NEACȘU

Metode moderne de predare a limbii engleze

Atunci când un cadru didactic își pune în practică cunoștințele pentru a preda o lecție, acesta are de ales dintre mai multe metode de predare, unele eficiente, iar altele mai puțin eficiente. Câteodată profesorului îi este recomandat să folosească metode moderne de predare pentru a face activitatea didactică mai distractivă și eficientă.

Cele mai tradiționale metode sunt: metoda traducerii (Grammar Translation Method), cea mai populară dintre cele tradiţionale, chiar dacă foarte controversată, metoda audio-linguală (Audio-lingual Method) şi Prezentare, Practică, Producere (Presentation, Practice, Production) care este folosită pentru predarea eficientă a gramaticii limbii engleze. Chiar dacă metoda traducerii este una eficientă, contribuind la învățarea eficientă a limbii engleze, câteodată aceasta poate deveni plictisitoare. Prezentare, Practică și Producere ajută elevii să înțeleagă cât mai logic gramatica.

Metodele moderne, pe de altă parte, sunt mai numeroase, lucru explicabil prin varietatea profesorilor ce predau limba engleză şi teritoriilor unde aceasta se predă. Metodele moderne fac ca didactica limbii engleze să beneficieze de experienţe vaste şi discuţii valoroase.

Dintre metodele moderne putem menționa: (The Direct Method), Calea tăcerii (The Silent Way), Suggestopedia, Învăţarea limbii în comunitate (Community Language Learning), metoda răspunsului fizic total (The Total Physical Response Method), metoda comunicativă (Communicative Language Teaching). Metoda directă este interesantă deoarece aceasta reprezintă predarea unei limbi străine prin intermediul comunicării directe. Se bazează pe ideea că elevul trebuie să învețe să gândească direct în limba pe care o studiază.

Împreună pentru copii!

Palatul Copiilor

CRAIOVA